

رویکرد محیطی به توسعه منطقه‌ای و محرومیت در حوزه آبخیز قزل‌اوزن

سیاوش انصاری نیا

گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

An Environmental Approach to Regional Development and Deprivation in Ghezel-Ozan Watershed

Siavash Ansarinia*

Department of Urban and Regional Planning, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Beheshti University, G.C.

Abstract

During the first decade after the Islamic Revolution of Iran, Plan and Budget Organization (PBO) embarked upon a series of studies titled "Regional Disparities Investigation". They aimed at demarcating the country's regions based on indicators of social-economic- natural and infrastructure facilities. The results of these studies were instrumental in order for PBO to formulate national strategies of social equity. Attributed to its prevailing rural economy, natural setting and diseconomies of spatial structure, Ghezel-Ozan watershed was identified as one of the most deprived regions of the country. The next step was taken by the Ministry of Construction Crusade which launched an investigation and planning project at the Ghezel-Ozan regional scale in 1993. The goal of this project was to explore underlying causes of the region's relative backwardness and to formulate policies and plans to alleviate the situation. Taking an environmental approach to regional development, this article attempts to elucidate relationships of determining resources such as water, soil, flora etc. to settlement patterns in the watershed. The main conclusions based on the findings of the project were : a) Unequal and sparsely scattered distribution of natural resources has been historically, the main determinant of appearance of thousands small villages, one forth of which is now deserted. b) Due to lack of sizable urban centers in the watershed which could assume role of central places on the one hand, and unfavorable climate and terrain resulting in weak communication networks on the other, in addition of many deserted villages the remaining are greatly dependent upon services of outside urban centers. C) parallel to certain natural processes, economic activities such as traditional animal husbandry and agriculture are responsible for escalating resources deterioration. All in all, due to lack of planning commitments, the watershed has missed development opportunities embedded in it's both man made and natural settings.

Key word: natural environment factors, regional development, settlement spatial organization, socio-economic deprivation.

چکیده

در دهه اول پس از انقلاب اسلامی ایران، چند دوره مطالعات شناسایی مناطق محروم کشور توسط سازمان برنامه و بودجه با هدف سیاست‌گذاری محرومیت‌زدایی، منجر به تشخیص حوزه آبخیز قزل‌اوزن به عنوان یکی از محروم‌ترین مناطق کشور گردید. وزارت جهاد‌سازندگی در سال ۱۳۷۲ متوالی مطالعات تفصیلی و برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای این حوزه گردید. مطالعات در ۱۹ بخش محیطی، اجتماعی و اقتصادی در سه مرحله به مدت ۵ سال توسط گروهی مرکب از اساتید دانشگاه و کارشناسان منتخب کشور آگاهی‌های آموزنده‌ای برای مبانی برنامه‌ریزی توسعه حوزه بهبار آورد. مناسبات میان عوامل محیطی، روابط میان این عوامل و فعالیت‌های تولیدی و عمرانی جوامع حوزه و نیز علل عقب‌ماندگی و محرومیت نسبی حوزه از سایر مناطق کشور از مهم‌ترین دست‌یافته‌های این مطالعات است، که بی‌تردید می‌تواند چراغ راهی برای شناخت سایر مناطق محروم کشور باشد. این مقاله با هدف تشریح مهم‌ترین روابط علت و معلولی میان عوامل اکوسیستم و توسعه حوزه آبخیز قزل‌اوزن ارایه می‌گردد. تابع مطالعات نشان می‌دهد ۱) توزیع ناپایاب و پراکنده منابع طبیعی به‌طور تاریخی عامل پدیدآمدن شمار کثیری روستایی کوچک گردیده که هم اکنون بیش از یک چهارم آنها متوقف‌که‌اند. ۲) فقدان مراکز شهری با نقش مکان مرکزی، همراه با اقلیم و سرزمین ناهموار شبکه ارتباطات ضعیفی را پدید آورده به نحوی که بخش بزرگی از نیازهای کالا و خدمات ساکنین با مراجعت به مراکز شهری بیرون از حوزه تأمین می‌گردد. ۳) به موازات عوامل و فرایندهای طبیعی، روش‌های سنتی دامداری و کشاورزی نقش فرایندهای در تخریب منابع طبیعی دارند.

کلید واژه‌ها: عوامل محیط طبیعی، توسعه منطقه‌ای، سازمان فضایی اسکان، محرومیت‌های اجتماعی - اقتصادی.

* Corresponding author. E-mail Address: S-Ansarinia@sbu.ac.ir

مقدمه

است. با این امید که ابیاشت دانش منطقه‌ای در شرایط قانونی و نهادی مساعدتر مورد بهره‌برداری اجرایی قرار گیرد.

با گذشت هشت سال از تصویب برنامه توسعه جامع حوزه آبخیز قزل‌اوزن، نظر به عدم انتشار حداقل خلاصه‌ای از دستیافته‌های پروژه از سوی متولیان آن، و علیرغم بروز نبودن برخی از اطلاعات این حوزه، علل و اهداف موجه‌ی مولف را برعکس آن داشت که دین خود را به دانشجویان، جامعه کارشناسی و آموزش عالی کشور ادا نماید.^۱ اول آنکه انتقال آن دسته از آگاهی‌های محیطی از حوزه که بر اثر گذشت زمان دستخوش تغییرات بزرگی نمی‌شوند، میتوانند نقطه آغاز نقد و مطالعات بعدی باشد. دوم، تبیین مناسبات رشد و توسعه با روند تحولات منابع طبیعی در این حوزه شواهدی روشن از وابستگی تنگاتنگ توسعه پایدار با حفاظت از منابع و اکوسیستم‌ها بدست می‌دهد. و بالاخره، درک روابط علت و معلولی میان فقر و محرومیت با سیر قهقهایی در اکوسیستم و منابع طبیعی کمک به مطالعات عمیق‌تر در کشف این روابط و تشخیص راه‌های قطع دور باطل فقر-تخریب محیط خواهد نمود.

پروژه مطالعات و برنامه‌ریزی حوزه آبخیز قزل‌اوزن بر بخش‌هایی از توسعه متمرکز شد که مستقیماً در حوزه وظایف و مسولیت‌های وزارت جهاد سازندگی قرارداشت. نظر به ارتباط توسعه روستایی و محرومیت زدایی با شماری از سایر بخش‌ها از جمله کشاورزی، منابع آب، اقتصاد کلان حوزه، بانکداری و بازرگانی و غیر آن، طیفی از ۱۹ موضوع اصلی و جنبی برای بررسی‌های منطقه‌ای ثبت گردید.^۲ جدول(۱) دو ویژگی مدیریتی این پروژه را همزمان نشان می‌دهد. اول طیف بخش‌های اصلی و فرعی مورد مطالعه. دوم نظام اطلاعاتی پشتیبان برنامه‌ریزی فضایی.^۳ برای درج در این

در دهه اول پس از انقلاب اسلامی ایران شماری مطالعه توسط سازمان برنامه و بودجه وقت، در قلمروی شناخت مناطق محروم با هدف محرومیت‌زدایی در سطح کشور صورت گرفت. در نتیجه این مطالعات، حوزه آبخیز قزل‌اوزن به عنوان یکی از محروم‌ترین مناطق کشور شناخته شد.^۴ در سال ۱۳۷۲ مرحله مقدماتی پروژه مطالعات و برنامه‌ریزی حوزه آبخیز قزل‌اوزن در وزارت جهاد سازندگی آغاز گردید. مراحل بعدی تا به نتیجه رسیدن مطالعات و تصویب برنامه توسعه جامع این حوزه تا سال ۱۳۷۸ بطول انجامید. در این فاصله مدیریت‌های متعددی در وزارت جهاد سازندگی بر سر کار آمدند. تغییرات مذکور جریان پروژه را دستخوش افت و خیزهایی نمود و در انتهای دو وزارت خانه جهاد سازندگی و کشاورزی در یکدیگر ادغام شدند. نتیجه آن شد که شماری از پروژه‌های وزرات جهاد سازندگی از جمله قزل‌اوزن به محاک فراموشی سپرده شد. ناگفته نماند که سرنوشت بسیاری از برنامه‌های توسعه منطقه‌ای که به ابتکار دستگاه‌های متعدد، مانند برنامه و بودجه، وزارت کشاورزی تهیه شده‌اند، چه در دوره‌های قبل و چه بعد از انقلاب بر همین مدار بوده است. متأسفانه نظر به فقدان پشتوانه‌های قانونی و نهادی برای تهیه، تصویب و به اجرا در آمدن برنامه‌های توسعه منطقه‌ای این سطح از برنامه‌ریزی همواره از سازوکارهای مشروعیت بخش و عوامل تحقیق‌پذیری محروم مانده و سرمایه‌های علمی، فنی و مالی صرف شده برای مطالعات و تولید برنامه عاطل باقی مانده است. اگر در شرایط حاضر در مدیریت توسعه کشور، دستیافته‌های این مطالعات بکار سیاست‌گزاری، تصمیم‌گیری و سرمایه‌گذاری‌های عمومی نیاید، تدوین و انتشار آنها حداقل برای پیشبرد شناخت منطقه‌ای، نقد در محافل علمی و آموزشی مفید

جدول ۱- ساختار اطلاعات در نظام فضایی پشتیانی برنامه ریزی حوزه آبخیز قزل اوزن

Data Structure Diagram in Ghezel-Ozan Watershed (Spatial Planning Support System)

توزيع شده‌اند.^۷ این نسبت‌ها وابستگی مستقیم معیشت ساکنان حوزه را به منابع طبیعی آشکار می‌سازد.

(Jehad Engineering Consultant Company, 1998) پیش از تشریح دقیق‌تر مناسبات میان توسعه و منابع و عوامل طبیعی ضروری است تصویری از آثار عمومی جغرافیای طبیعی بر ساختار اسکان حوزه ترسیم گردد. عوامل تعیین کننده تاریخی ساختار اسکان در این حوزه به ترتیب اهمیت عبارتند از: پراکنش آب‌های سطحی، خاک و پوشش گیاهی. در بخش آب و توسعه همبستگی ساختار فضایی اسکان و شبکه آب‌های سطحی بتفصیل خواهد آمد. بررسی ساختار اندازه واحد‌های اسکان میین سکونت بیش از ۸۰ درصد جمعیت روستایی حوزه، ۲۵۱۳ روستا، در آبادی‌های زیر ۵۰ خانوار است. پراکنش این شمار از واحدهای اسکان بسیار کوچک تا کوچک در پهنه ۵۰ هزار کیلومتری حوزه، علاوه بر تخریب منابع طبیعی و اکوسیستم‌های حوزه، مستلزم صرف هزینه‌های زیربنایی و جاری سنگینی برای برقراری تعامل اقتصادی و اجتماعی میان روستاهای و کانون‌های شهری می‌باشد.^۸ نقشه‌های ۲ و ۳ معرف هزینه‌های سنگین سفرساقنان به فواصل دور برای دریافت کالا و خدمات مورد نیازشان است.

چنانچه در بخش‌های آینده تشریح می‌گردد شرایط طبیعی حوزه از یک‌سو و ساختار فضایی غیر اقتصادی اسکان در حوزه از سویی دیگر محدودیت‌های جدی در

مقاله از میان ۱۹ بخش مطالعاتی بخش‌هایی انتخاب شده‌اند که اهداف مقاله را محقق می‌نمایند.^۹ نظر به گستردگی و تنوع روش‌های بکار گرفته شده در بخش‌های مطالعاتی و برنامه‌ریزی و به ویژه در تدوین الگوریتم‌های محاسباتی و تحلیلی در محیط نظام اطلاعاتی پشتیبان برنامه‌ریزی فضایی، امکان تشریح آنها در فضای محدود مقاله نبوده است.^۹ علیرغم این محدودیت تلاش شده شماری از شاخص‌های مهم توسعه، محرومیت و تخریب منابع در زیر نوشت‌ها منعکس شوند. با تمرکز بر رویکرد محیط - توسعه - محرومیت، محتوای مقاله همچنین آگاهی‌ها و شواهدی زنده ناظر بر تداوم شرایط مناطق محروم‌تر کشور عرضه می‌کند (Jehad Engineering Consultant Company, 1997a).

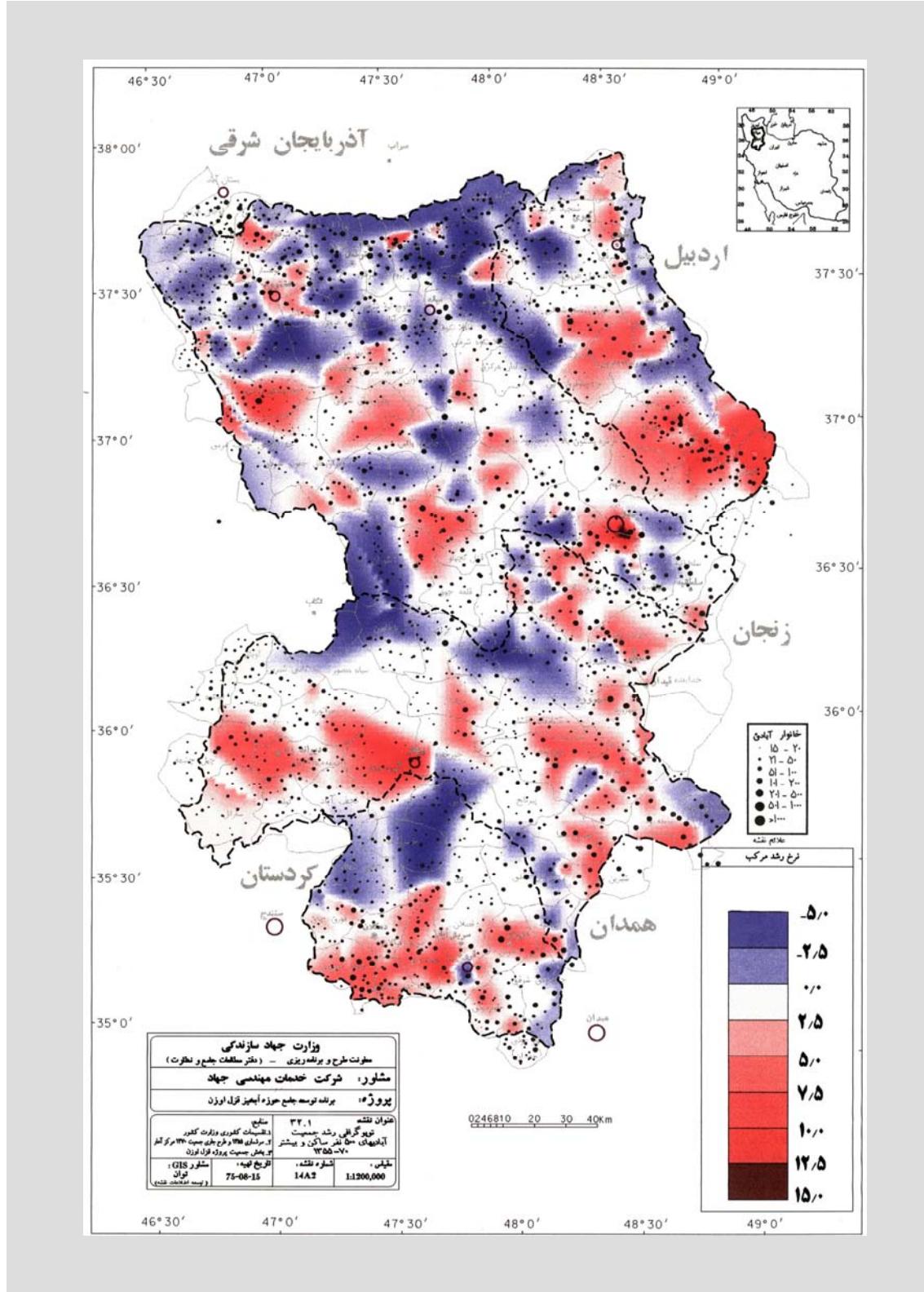
حوزه آبخیز قزل‌اوزن

در میان ۳۷ حوزه اصلی آبخیز کشور، قزل‌اوزن یکی از مهم‌ترین حوزه‌های آبخیز، در برگیرنده ۳ درصد مساحت و ۳/۷ درصد آبهای سطحی و زیرزمینی کشور است (نقشه شماره ۱) (Ministry of Power, 1990). این حوزه مرکب از چهار حوزه فرعی منطبق بر بخش‌هایی از پنج استان اردبیل، آذربایجان شرقی، زنجان، کردستان و همدان می‌باشد (جدول ۲). جوامع حوزه به نسبت یک چهارم جمعیت شهری، ساکن در ۱۲ شهر و سه چهارم جمعیت روستایی مستقر در ۲۸۱۷ روستا

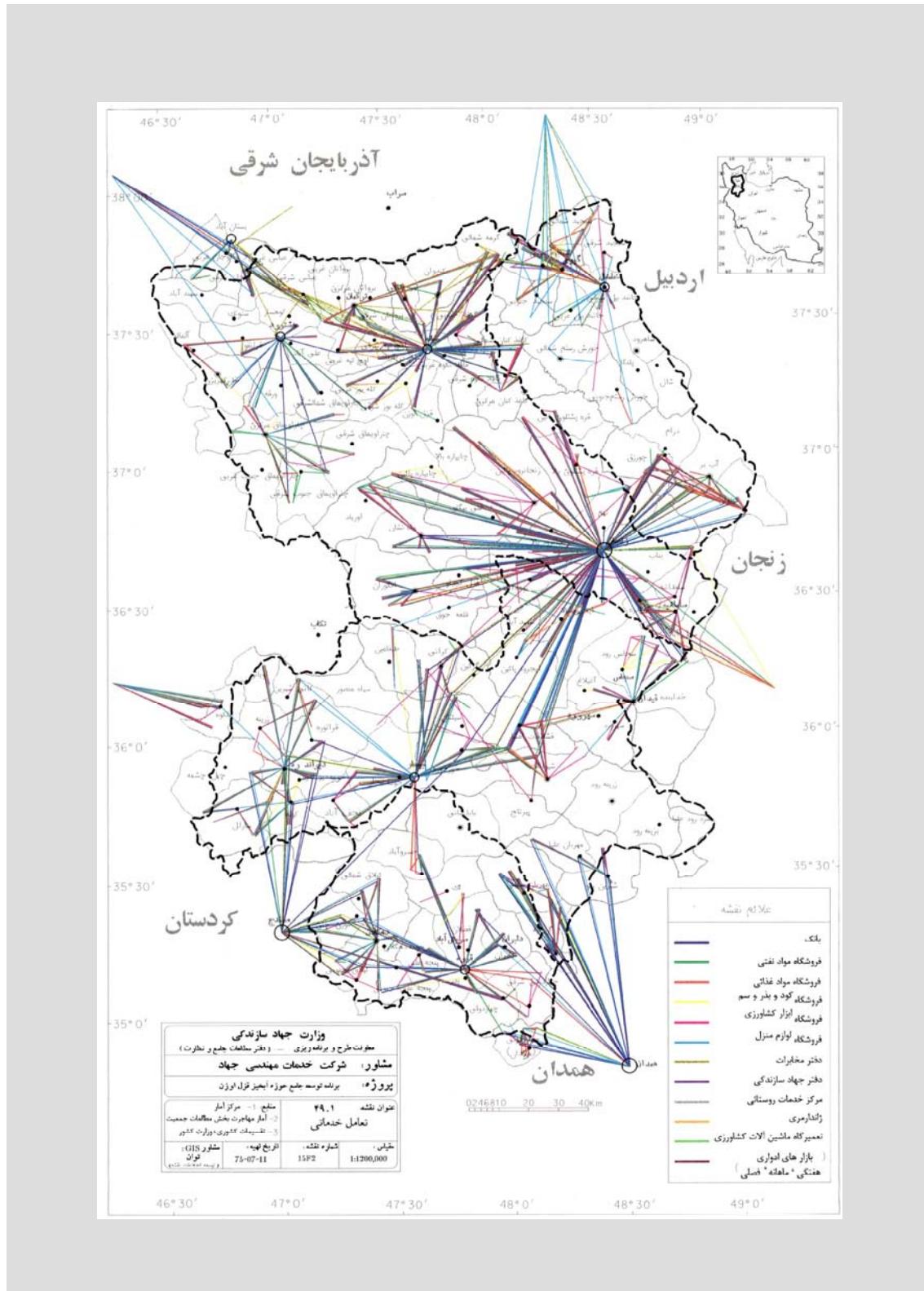
جدول ۲- توزیع مساحت حوزه آبخیز قزل‌اوزن در استان‌ها (کیلومتر مربع)

استان	توزیع	اردبیل	آذربایجان شرقی	زنجان	کردستان	همدان	کل حوزه
مساحت حوزه در استانها		۴۰۲۷/۰۹	۱۱۵۲۱/۹۸	۱۸۱۱۲/۳۷	۱۴۱۷۵/۸۰	۱۷۵۲/۷۴	۴۹۵۸۹/۹۸
% مساحت حوزه در استانها		۸/۱۳	۲۳/۲۴	۳۶/۵۳	۲۸/۵۸	۳/۵۳	۱۰۰

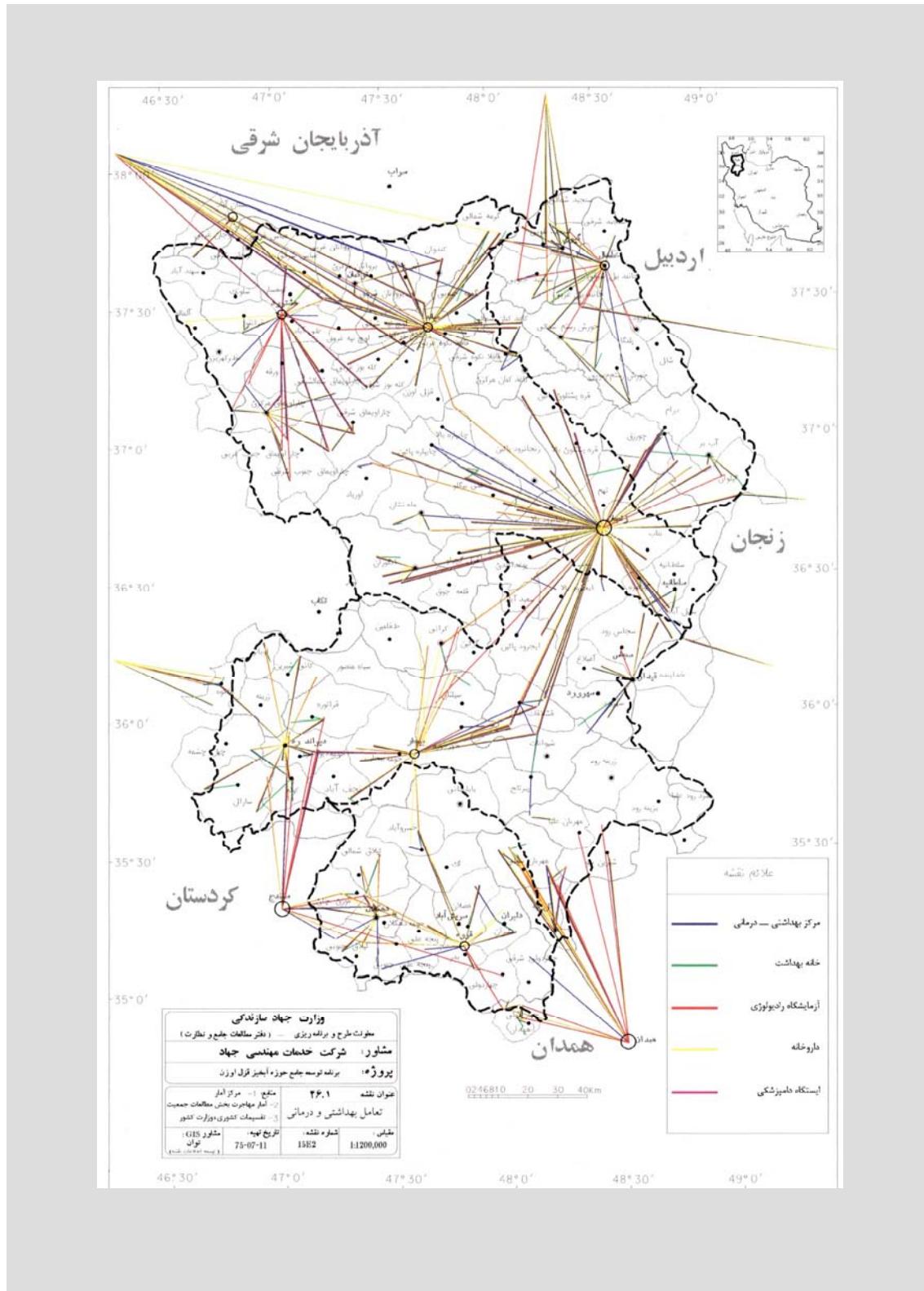
مأخذ: محاسبات نظام اطلاعاتی پروژه

شکل ۱ - توپولوژی رشد جمعیت حوزه

شکل ۲- تعامل میان ساکنان آبادی‌های حوزه و خدمات خصوصی و دولتی

شکل ۳- تعامل ساکنان آبادی‌های حوزه و خدمات دولتی در مراکز شهری

پراکنده این حوزه سردسیر و بهره برداری بیرویه از منابع سلولزی در فصول سرد به عنوان منبع انرژی میباشد.

(Jehad Engineering Consultant Company, 1997c)

ژئومورفولوژی و توسعه

ریخت‌شناسی زمین امروزه از مهم‌ترین ابزارها برای تشخیص منابع تجدید پذیر منطقه‌ای گردیده. مهم‌ترین منابع تجدید پذیر منطقه‌ای در حوزه آبخیز قزل‌اوزن شامل آب، خاک، جنگل و مرتع وابستگی کامل به اشکال و واحد های ژئومورفولوژیک حوزه دارند. در این حوزه چهار واحد ریخت‌شناسی تشخیص داده شده‌اند که عبارتند از زیر مناطق: کوهستانی، تپه ماهوری، دشت سر فرسایشی و دشت سر سرپوشیده. مشخصات عمده این چهار زیر منطقه در ارتباط با ساختار اسکان در جدول (۳) منعکس گردیده.

پراکنش گسترده عوامل محدود آب و خاک در واحد ژئومورفولوژیک تپه ماهوری موجب توزیع قریب به نیمی از روستا های حوزه گردیده به علاوه که محدودیت فوق اجازه رشد آبادی ها را از اندازه متوسط ۷۰ خانوار بیالا را نداده است. این واحد که ۴۶ درصد از فضای حوزه را شامل میشود فواصل غیر اقتصادی را با هزینه های ساخت و نگهداری سنگینی برای تعامل میان مراکز اسکان تحمل نموده است. بررسی رشد جمعیت طی ۱۳۵۵-۱۳۷۰ نشان می‌دهد بیشترین تخلیه و رشد منفی آبادی ها در این واحد صورت گرفته است. (نقشه های شماره ۱۵ و ۱۶)

(Jehad Engineering Consultant Company, 1997g)

برابر توسعه قرار داده است. لیکن بهره گیری عقلایی از فرصت‌هایی که ساختار فضایی کلان کشور در بخش شمال غربی، و امتیازاتی که استقرار در فضای میان سه قطب تهران، تبریز و کرمانشاه برای حوزه فراهم آورده است، همچنین توانمندسازی درونی جوامع حوزه زمینه‌های مساعدی برای توسعه حوزه می‌باشد. (نقشه شماره ۴).

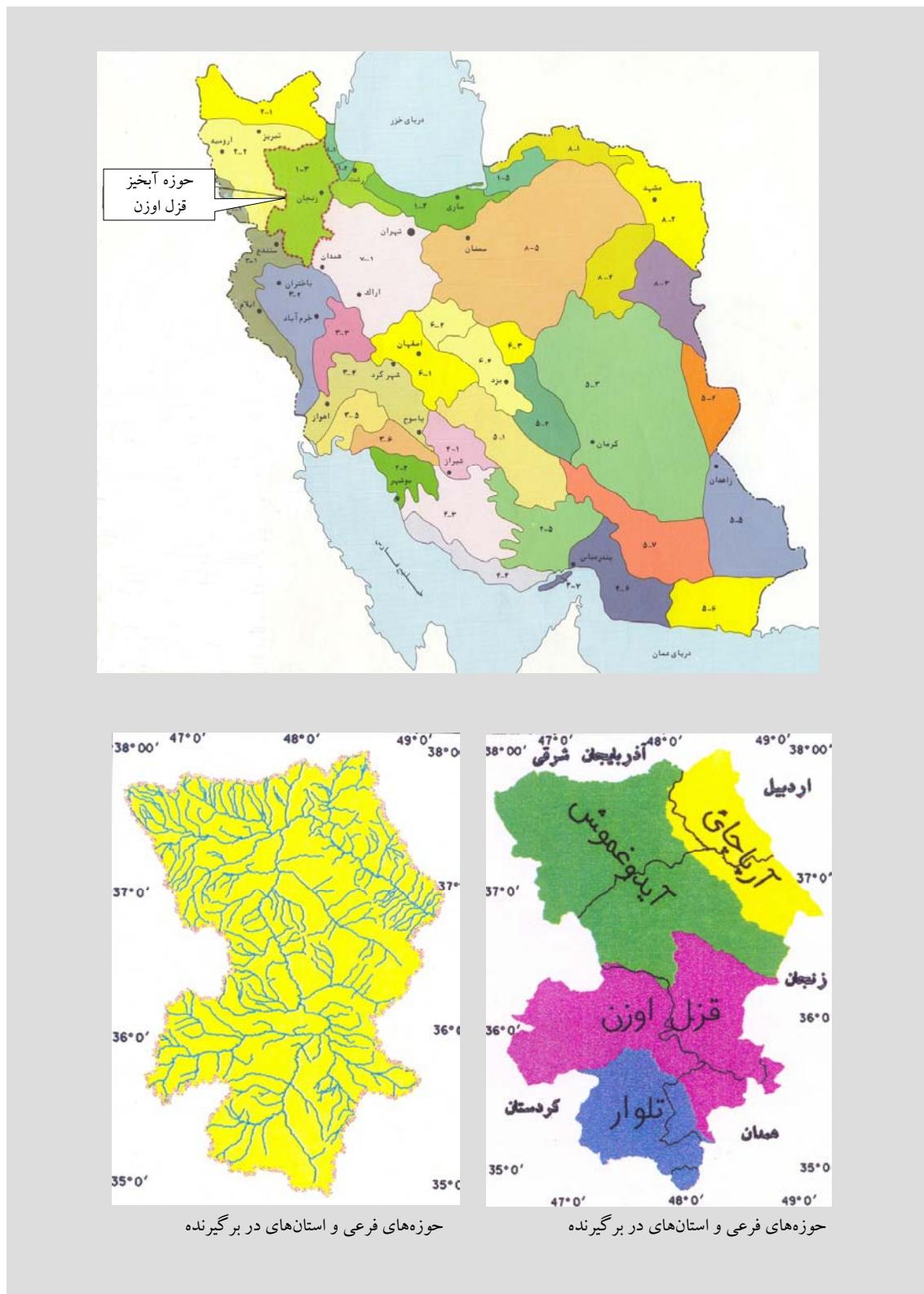
اقلیم و توسعه

مطالعات هواشناسی و اقلیم، حوزه را در طبقه بندی اصلی "سرد" قرار می‌دهد (نقشه شماره ۵). پهنه خشک و سرد از دره های رود قزل‌اوزن در جنوب استان زنجان آغاز و تا انتهای حوزه فرعی قزل‌اوزن - آریاچای کشیده می‌شود. علیرغم توپولوژی پر شیب و تپه ماهوری این دره ها، دومین رتبه جمعیتی و در عین حال متراکم ترین جوامع روستایی در این پهنه اسکان گزیده‌اند. پهنه نیمه خشک سرد، شامل نیمه خشک فرا سرد در روش طبقه بندی دو مارتان، بیش از ۷۰ درصد از حوزه را زیر پوشش خود قرار داده، حدود سه چهارم آبادی های حوزه در آن واقع شده‌اند. پهنه اقلیم ارتفاعات دومین سهم مساحت و کمترین سهم جمعیت را بخود اختصاص داده و علیرغم ناسازگاری اقلیمی وجود مرتع غنی در ارتفاعات، جوامع دامدار را بخود جذب نموده است. چالش مهم توسعه حوزه دسترسی محدود و غیر اقتصادی در فصول سرما برای سوخت رسانی به آبادی های

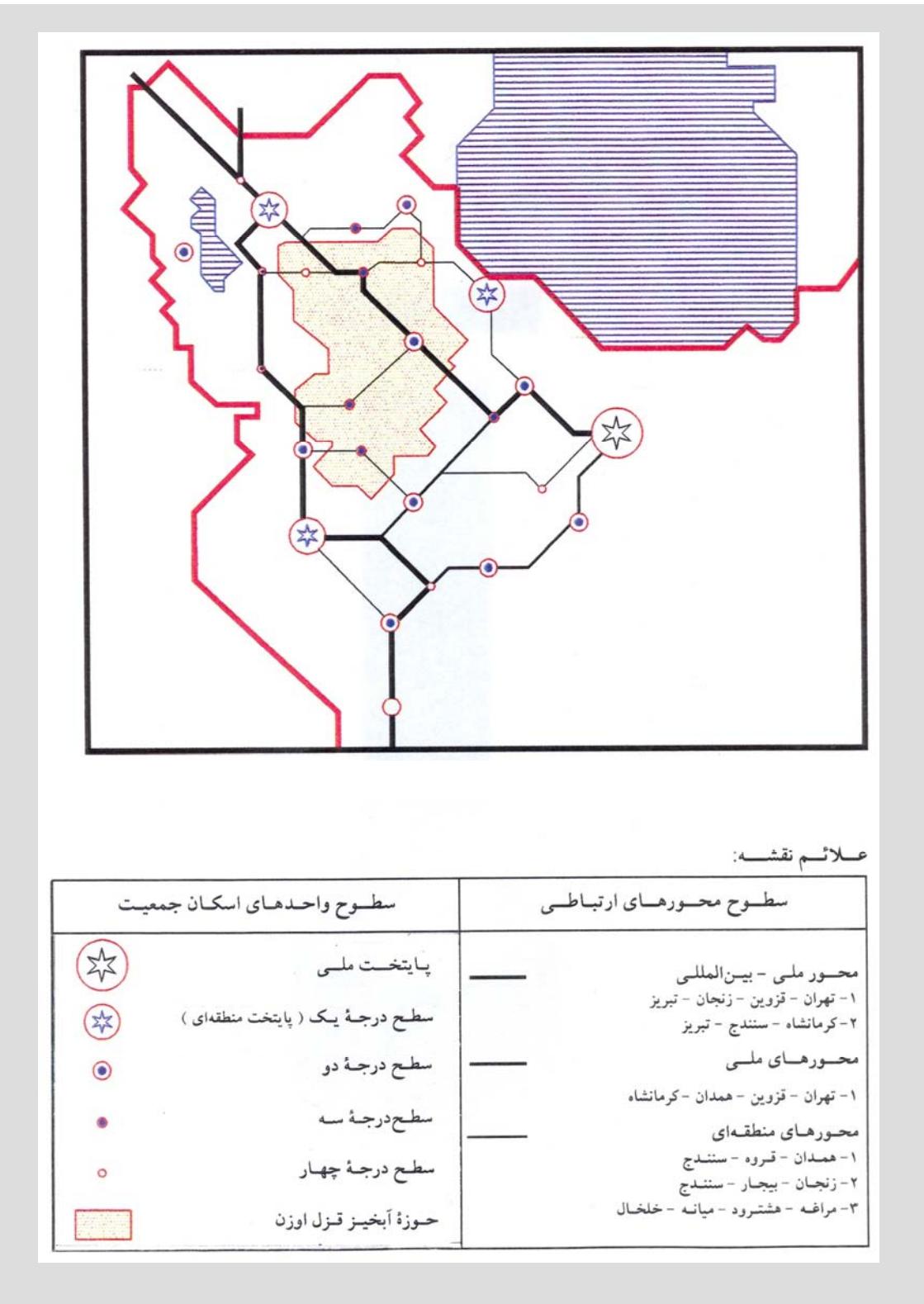
جدول ۳ - واحد های ژئومورفولوژیک حوزه آبخیز قزل‌اوزن و اسکان

واحد ژئومورفولوژی	مساحت (هکتار)	ارتفاع از سطح محلی (متر)	شیب (%)	ویژگی سنجی	شمار آبادی	شمار خانوار
کوهستانی	۱۱۳۳۴۰	+۵۰۰	+۲۰	سازندگان پر کامبرین تانوژن	۳۷۴	۲۶۳۰۲
تپه ماهوری	۲۲۸۳۳۰	-۵۰۰	+۱۵	رسوبات نئوژن، پلیوپلیوسنوس، کوارترنر	۱۰۳۳	۷۴۰۲۲
	۱۵۴۲۸۷۵	+۱	۶-۱۵		۷۴۴	۷۲۷۴۶
دشت سر فرسایشی						
دشت سر پوشیده						

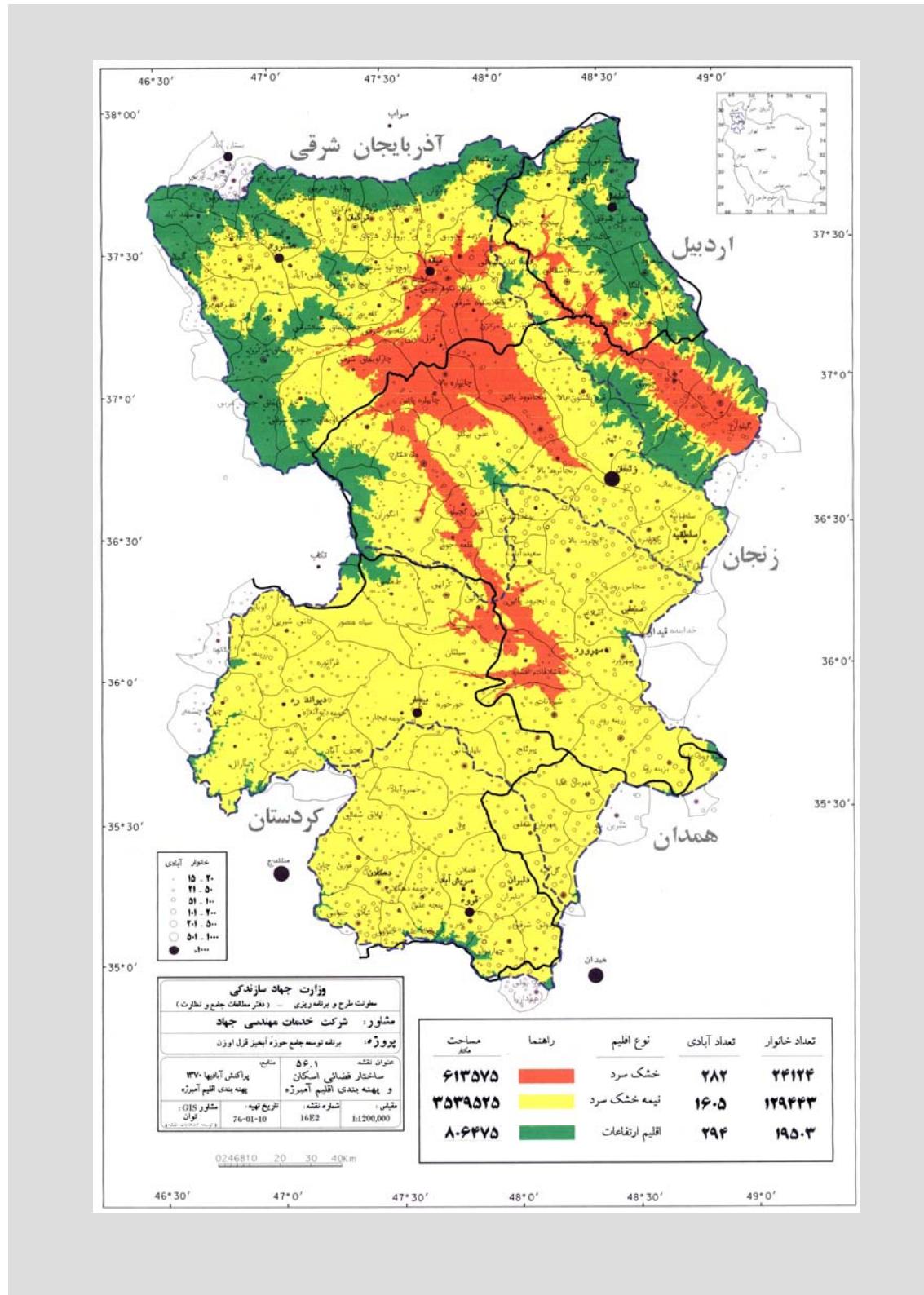
مأخذ: مطالعات زمین شناسی پژوهه قزل‌اوزن ۱۳۷۸

شکل ۴- حوزه‌های آبخیز کشور و موقعیت حوزه آبخیز قزل اوزن

شکل ۵- ساختار فضایی شمال غرب کشور در بر گیرنده حوزه آبخیز قزل اوزن

علوم محیطی سال ششم، شماره سوم، بهار ۱۳۸۸
ENVIRONMENTAL SCIENCES Vol.6, No.3, Spring 2009

سال، و وابستگی ساختار فضایی اسکان و تولید به آب‌های سطحی از یکسو و محدودیات اقلیمی و رژیم آبی حوزه از سویی دیگر چالش‌های ساختاری مهمی بر سر راه توسعه حوزه و به ویژه در برابر اقدامات محرومیت‌زدایی قرار دارند.^{۱۰} نقشه شماره ۸ مناسبات میان شبکه آب‌های سطحی حوزه و ساختار اسکان را منعکس می‌نماید. بررسی همبستگی کمی و فضایی این دو عامل منعکس کننده استقرار بیش از ۶۳ درصد خانوارها و ۶۲ آبادی‌های بزرگتر از ۱۵ خانوار در فاصله‌ای کمتر از ۵ کیلومتر از شاخه‌های اصلی و فرعی رودخانه‌های حوزه ساکن هستند. مضافاً ساختار کمی اسکان که نشان از سهم فزانینه آبادی‌های بسیار کوچک تا کوچک طی سالهای ۱۳۵۵-۱۳۷۰ در تابعیت از توزیع فضایی شبکه آب‌های سطحی حوزه بوده، چالش مهم دیگری را در مسیر توسعه روستایی قرار داده است.^{۱۱}

(Mahdavi, 1992) (Randkivi, 1979)

خاک و توسعه

خاک دومین منع مهم تولید کشاورزی پس از آب است. نظر به نیاز زمان طولانی در مقیاس چند صد سال برای فراسایش سنگ و تشکیل خاک نباتی این منع را غیر قابل تجدید می‌شناشد. بیش از یک میلیون نفر روستایی حوزه

آب و توسعه

از ۴/۷ میلیارد متر مکعب تولید متوسط آب در سال در حوزه، کمتر از یک پنجم آن به مصارف بخش‌های کشاورزی، صنعتی و خانگی در درون حوزه میرسد. باقیمانده پس از ورود به مخزن سد سفید رود و در پی مصرف بخشی از آن در کشاورزی گیلان از حوزه خارج شده به دریای خزر می‌ریزد. رژیم زمانی جریان آب رودخانه‌های حوزه بهنحوی است که بالاترین دبی آب در ماههای سرد حوزه یعنی فروردین و اردیبهشت، قبل از اوقات آبیاری یعنی تیر و مرداد از حوزه خارج می‌شود و تطابق مناسبی با نیازهای آبیاری ندارد و لذا بهره وری از آب را به شدت کاهش داده است.

Jehad Engineering (Consultant Company, 1997e)

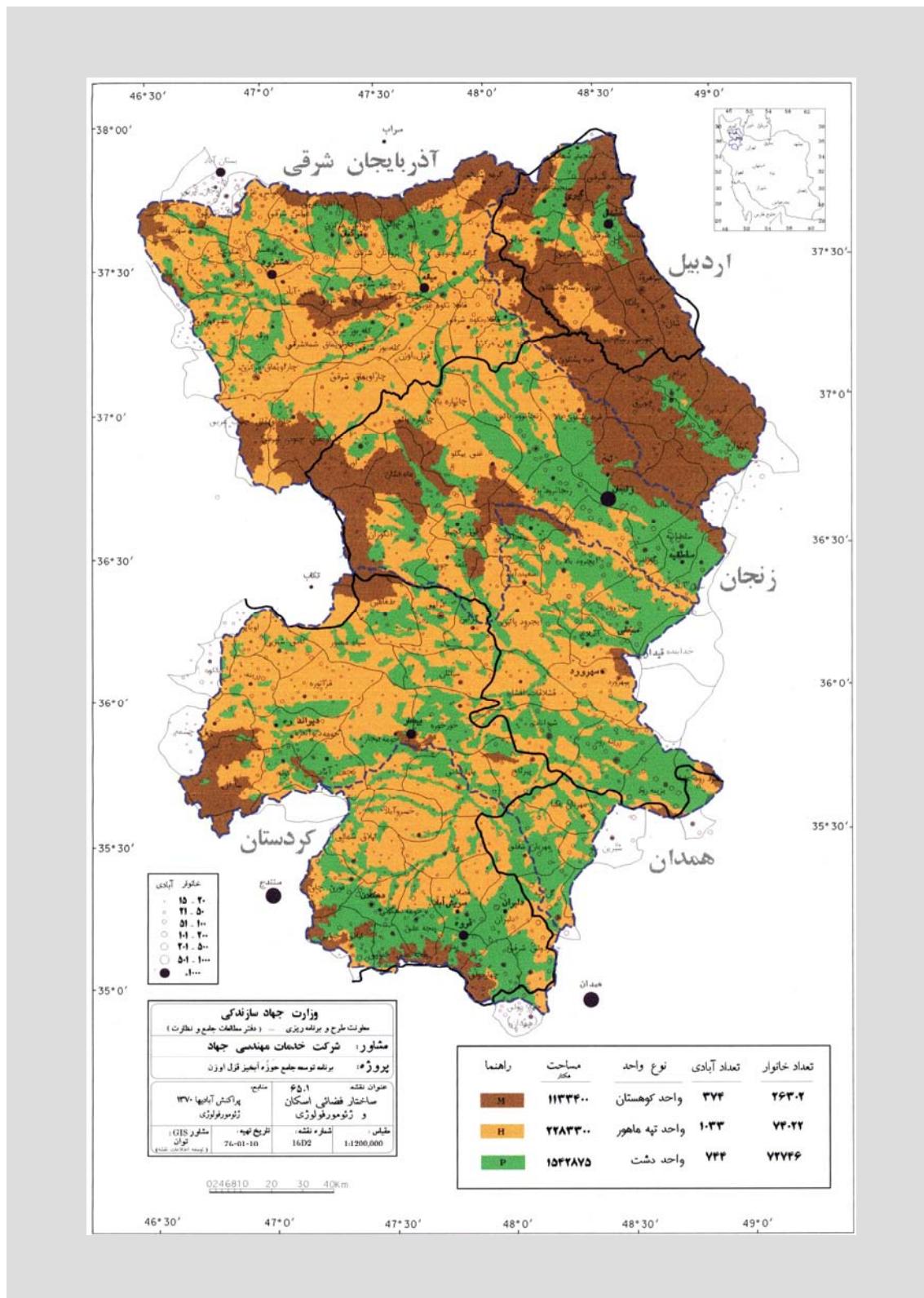
(SUGREA Consulting Engineers, 1972) در زمینه آب‌های زیر زمینی مطالعات هیدرولوژی پروژه حاکی از آن است که تنها حدود ۲۶ درصد از اراضی حوزه دارای سازندهای زمین شناسی با توان آبدی خیلی خوب می‌باشد. باقیمانده پهنه حوزه در رتبه‌های پایین آبدی و سهم ناچیزی از کل اراضی حوزه می‌باشد (نقشه شماره ۷). همچنین مطالعات پروژه نشان داد به علت فقدان آب قابل توجه زیرزمینی و منفی بودن بیلان آن به مقدار ۱۶ میلیون متر مکعب در

جدول ۴ – مشخصات عمده حوزه‌های فرعی حوزه آبخیز قزل‌اوزن

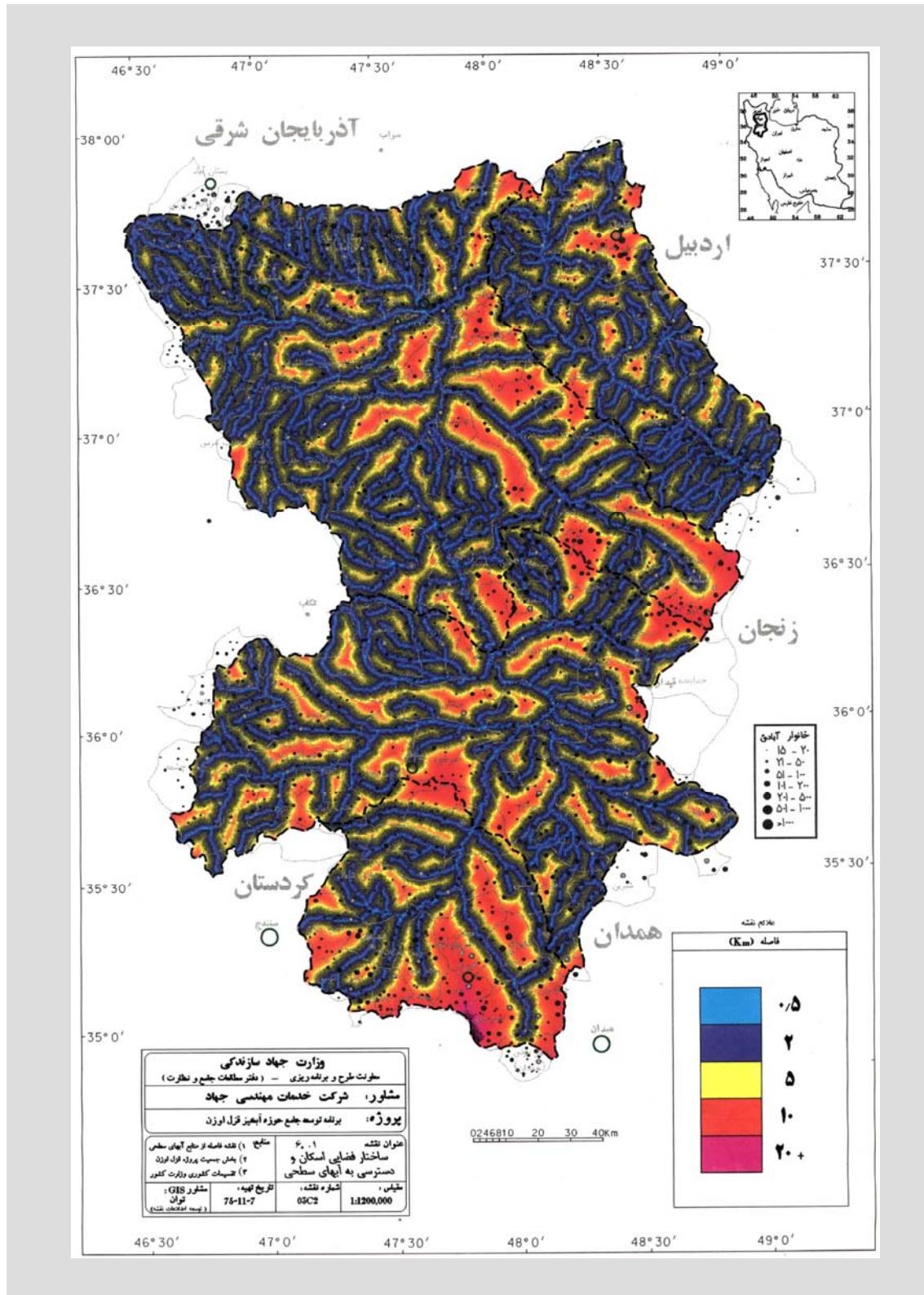
واحدها: کیلومتر مربع / میلیون متر مکعب

مشخصات	حوزه‌های فرعی				
	مساحت	حجم آب تولیدی	مصارف کشاورزی	بیلان آب زیر زمینی	خروجی سطحی
حوزه قزل‌اوزن	قزل‌اوزن / آرپاچای	قرنقو/آیدوغموش / زنجانروود	قزل‌اوزن / آجی چای / سجاس	تلوار	
۴۹۵۸۹/۹۸	۷۲۷۳/۷۶	۲۰۱۳۶/۶۸	۱۵۶۱۹/۳۳	۶۵۶۰/۲۱	ماساحت
۴۷۰۸/۱	۷۶۲/۴	۲۲۶۵/۲	۱۲۵۷/۵	۴۲۳	حجم آب تولیدی
۸۳۳/۳	۱۰۰	۴۰۹/۳	۲۰۹	۱۱۵	مصارف کشاورزی
-۱۶	۰	-۴	-۱۲	۰	بیلان آب زیر زمینی
۳۸۱۰/۸	۶۴۷/۴	۱۸۲۴/۹	۱۰۲۸/۹	۲۹۰	خروجی سطحی

مأخذ: بخش مطالعات آب و محاسبات نظام اطلاعاتی پروژه

شكل ۷- مناسبات ریخت شناسی زمین و اسکان جمعیت

شکل ۸- وابستگی جوامع حوزه به شبکه آب‌های سطحی (رجوع به زیر پانوشت شماره ۱۰)

اراضی با قابلیت کشت دیم حدود نیم میلیون هکتار تشخیص داده شده. شکاف مذکور نشان دهنده سوء کاربری از توان خاک در این کلاس است که حدود یک ششم خانوارهای حوزه با تراکم نسبتاً بالا معیشت خود را بر آن استوار نموده‌اند.

(Water and Soil Institute, 1979, 1982, 1984 و 1986) جدول (۵) و نقشه شماره (۹) توزیع قابلیت‌های ششگانه خاک و توزیع جمعیت حوزه مستقر در این اراضی را که حاکی از ناسازگاری‌های کاربری اراضی با توان تولیدی خاک می‌باشد نشان می‌دهند.

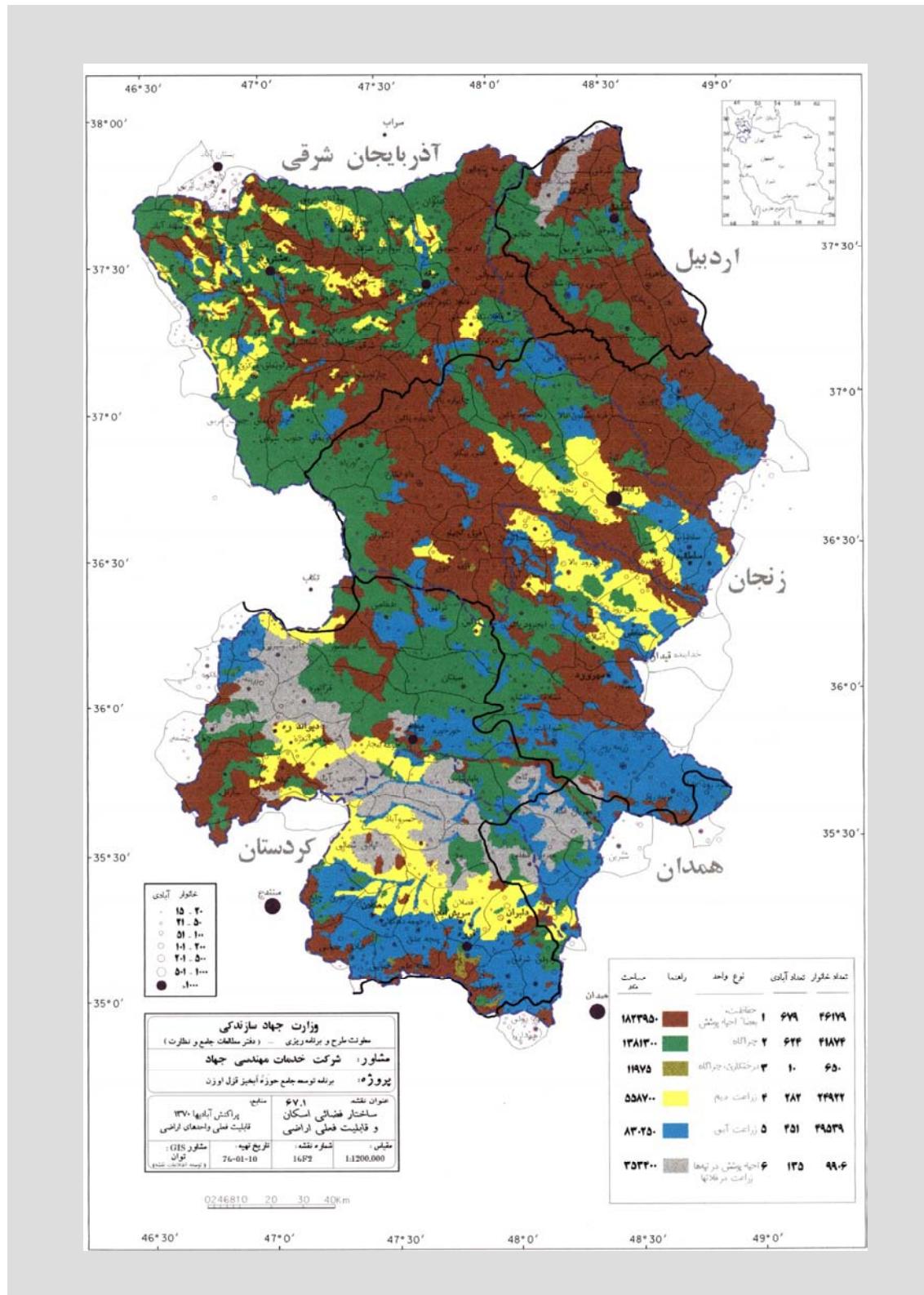
FAO 1976، FAO 1984، FAO 1985، (Soil Institute of Iran, 1970)

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های دیرین مطالعات و برنامه‌ریزی در این حوزه فرسایش خاک بوده است. علاوه بر وجود سدها و آب بندهای کوچک، علت بارز آن وجود سد سفیدرود در انتهای حوزه فرعی قزل‌آوزن آرپاچای و دره طارم علیا می‌باشد. سالانه میلیون‌ها تن خاک در فرایندهای طبیعی و انسان ساخت از سطح حوزه شسته می‌شود و همراه با جریان آب رودخانه به صورت رسوب به پشت سد می‌رسد (نقشه شماره ۱۰). در صورت عدم کنترل فرسایش و رسوب گیری، انباشت آن عمر مفید سد را مورد تهدید قرار می‌دهد. مطالعات خاکشناسی با استفاده از مدلسازی ویژه فرسایش و منظور نمودن کلیه عوامل موثر در فرسایش خاک و تولید رسوبات، به نتایج جدیدی دست یافت که اهم آن به شرح زیر است:

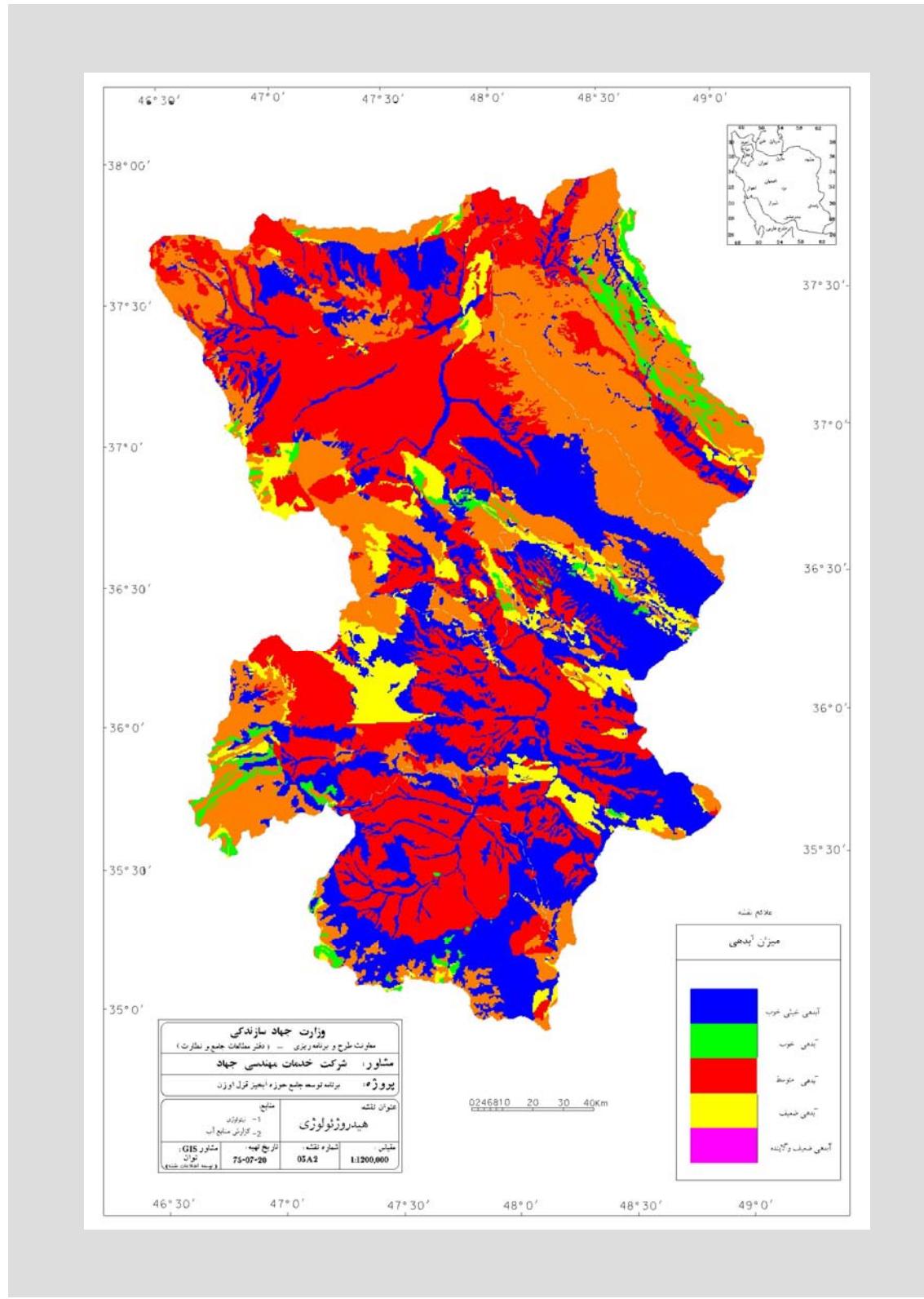
- سالانه ۲۶ میلیون متر مکعب خاک از طریق حمل از سرشاخه‌های قزل‌آوزن بسوی سد سفید رود جریان دارد. انباشت این مقدار رسوبات در پشت سد به معنی کاسته شدن همین جرم از ظرفیت ذخیره سازی سد می‌باشد.

آبخیز قزل‌آوزن برای تولید کشاورزی به $\frac{2}{3}$ میلیون هکتار اراضی تحت کشت حوزه وابسته است. به کلامی دیگر قابلیت تولید خاک حوزه سرنوشت معیشت سه چهارم ساکنان حوزه را تعیین می‌کند.^{۱۲}

(Jehad Engineering Consultant Company, 1997d) بررسی واحدهای خاک در شش طبقه‌بندی قابلیت نشان می‌دهد بیش از سه چهارم خانوارهای روستایی بر روی اراضی که از نظر تولید و حفاظت خاک مناسب نیستند زیست و تولید می‌کنند. اراضی مذکور یک سوم فضای حوزه را در بر می‌گیرند که باید تحت اقدامات حفاظتی و احیای پوشش گیاهی قرار گیرند. در این پهنه آبادی‌های کوچک با تراکم کم، مالکیت قطعات کوچک و فقد امکانات فن آوری مستقر شده‌اند. به همین علت سهم موثری در تخریب خاک و مرتع دارند (نقشه شماره ۹). رشد جمعیت روستایی با شتابی بیش از متوسط رشد کشور مزید برسته بودن مساحت اراضی با قابلیت کشت دیگر می‌نماید که از چالش‌های مهم توسعه حوزه، توجه به روش‌های تولید کشاورزی ساکنان روستایی در این کلاس اراضی می‌باشد. کلاس بعدی خاک‌ها با قابلیت مرتع و چراگاه می‌باشد که دومین رتبه جمعیتی روستاها از نظر معیشت وابسته به آن می‌باشد. این کلاس ۱/۴ میلیون هکتار اراضی مرتعی با وضعیت و گرایش خوب را شامل می‌شود. کلاس اراضی با قابلیت کشت آبی یک ششم مساحت حوزه، فضای سکونت و تولید یک سوم جمعیت را تأمین می‌کند. این محدوده شامل دشت سلطانیه زنجان، جنوب استان زنجان، دشت قزو و دهگلان مترکم‌ترین اسکان جمعیت را شکل می‌دهد. فشار جمعیت بر این اراضی به ویژه کاربرد بیرویه سوم و کودهای شیمیایی توجه مضاعف مسؤولان منابع را طلب می‌کند. در برابر ارزیابی کاربری‌های اراضی موجود که حاکی از دو میلیون هکتار زراعت دیم در حوزه است،

شکل ۹- اسکان جوامع حوزه در واحدها و قابلیتهای خاک

شکل ۱۰ - پهنه‌های هیدروگرافی اوزن

پوشش گیاهی و توسعه

پروژه قزل اوزن با بهبود بخشیدن به روش های مطالعات میدانی، آزمایشگاهی و دفتری نتایج مطالعات قبلی را در زمینه پوشش گیاهی در حوزه به سطح کامل تری ارتقای داد و به نتایج دقیق و صحیح تری دست یافت. بر اساس دستیافته ها مساحت مراتع برابر با ۲/۱۳۷ میلیون هکتار در چهار حوزه فرعی، و ظرفیت چرای آن ۵/۹۵۹ میلیون واحد دامی در ماه برآورد گردید. علاوه بر آن حوزه دارای ۴۰ هزار هکتار جنگل است که در مجموع ۴۴ درصد مساحت حوزه را شامل می شود. این پنهانه یک چهارم آبادی های ۱۵ خانوار و بیشتر را در خود اسکان داده است. وضعیت مراتع از عالی در صد کل، خوب ۲۲/۲ در صد، متوسط ۳۸/۵ در صد، فقیر ۳۵/۲ در صد و بسیار فقیر برابر با ۳/۹ در صد کل مساحت مراتع متغیراند.

بررسی گرایش مراتع نشان داد ۳۶/۸ درصد مثبت، ۲۸/۳ درصد ثابت و حدود ۳۴/۸ درصد مراتع دارای گرایش منفی می باشند (نقشه شماره ۱۱) (Jehad Engineering Company, 1997f)

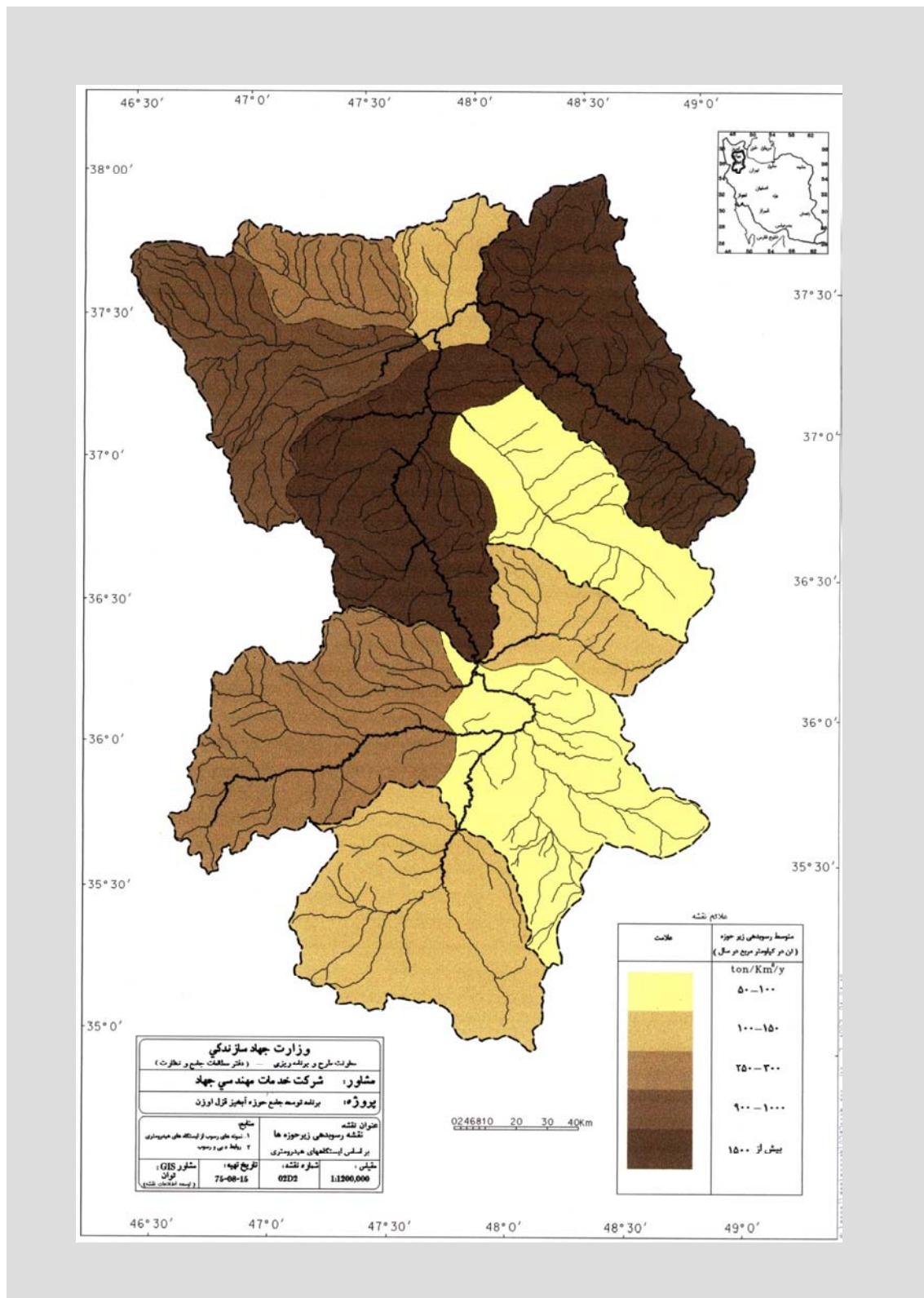
- حدود ۳۵ درصد حوزه دارای حساسیت زیاد تا نسبتاً زیاد به فرسایش است.
- بهره برداری نا مناسب از اراضی تبدیل شده به کشت غلات و بهره برداری بیرونیه از مراتع به عنوان عاملین اصلی تشدید فرسایش شناخته شده اند.
- تنها بر پایه محاسبه محدودی از عوامل هزینه، بر اساس قیمت های سال ۱۳۷۵، خسارات ناشی از فرسایش خاک در حوزه معادل ۷/۵ میلیارد تومان در سال تخمین زده می شود.
- روش های متعدد تخلیه رسوبات تجربه شده در پشت سد سفیدرود نه تنها نتیجه قابل ملاحظه نداشته، بلکه موجب رسوب گذاری در کانال ها و تخریب اراضی پایین دست گردیده است.
- موثر ترین راه پیش گیری از خسارات ناشی از فرسایش خاک مدیریت های متداول علمی آبخیزداری تشخیص داده می شود.

جدول ۵- توزیع قابلیت های خاک در شرایط فعلی

واحد (مساحت هزار هکتار- جمعیت نفر)

نمازگاری	% جمعیت کل حوزه	جمعیت روستایی ساکن	% مساحت حوزه	مساحت	نوع واحد قابلیت فعلی خاک
تراکم دام	۲۶/۷	۲۷۷۰۷۴	۲۸	۱۸۲۴	حفاظت و احیاء پوشش
تراکم دام	۲۴/۲	۲۵۱۲۴۴	۳۷	۱۳۸۱	چراگاه
قطع درختان	۰/۴	۳۹۰۰	-	۱۲	درخت کاری / چراگاه
شخم غیر علمی	۱۴/۴	۱۴۹۵۳۲	۱۱	۵۵۸	زراعت دیم
روش های سنتی آبیاری	۲۸/۶	۲۹۷۲۳۴	۱۷	۸۳۰	زراعت آبی
چرای دام	۵/۷	۵۹۴۳۶	۷	۳۵۳	احیاء پوشش در تپه ها / زراعت در فلات ها

مأخذ: بخش مطالعات خاک و فرسایش پروژه قزل اوزن

قرارداده است. اکثر این اراضی استعداد کشت پایدار را ندارند و طی چند سال متوجه شده، لیکن برای اثبات مالکیت هر چند یکبار شخم زده می‌شوند. این روند علاوه بر تخریب مراتع بر روند فرسایش خاک شدت می‌بخشد.

- **محدودیت‌های اقلیمی و خاک:** بارندگی کم و پراکنش نامناسب آن، فاصله میان میزان رسیدگی و پتانسیل تبخیر و تعیق موجب استرس خاک و محدودیت در زادآوری گیاهان می‌گردد. بیش از ۳۵ درصد اراضی حوزه در مناطق کوهستانی قراردارد که غالباً عاری از خاک مناسب مرتعی است. خاک‌های مارنی حوزه فرعی زنجانرود با پوشش فقیر گیاهی از دیگر محدودیتهای توسعه و اصلاح مراتع می‌باشد.
- **محدودیت آبهای سطحی:** نزدیکی آبادی‌ها به منابع آب موجب فشار چرای دام به مدت طولانی بر مراتع نزدیک آبادی‌ها می‌گردد. در نقاط دور از آب سطحی دام مسافت زیادی را طی نموده موجب کوییدن خاک و اتلاف انرژی دام می‌شود.

خطوات، سوانح طبیعی و توسعه
همچنان‌که تاریخ سوانح حوزه از جمله زلزله ۱۳۶۹ رو دبار با ۴۰ هزار قربانی نشان داده است، خطوات زلزله، زمین لغزش و سیل ایمنی ساکنان و سرمایه‌های اقتصادی و طبیعی حوزه را تهدید می‌نماید^{۱۰}. مطالعات زمین لرزه شناختی عمومی ایران و مطالعات ویژه قزل‌اوزن مبین سابقه تاریخی سوانح مخرب و شرایط لازم برای وارد نمودن آسیب در نتیجه احتمال وقوع سوانح در آتیه می‌باشد. با بهره‌گیری از اطلاعات مربوط به سوابق وقوع زلزله و ویژگی‌های تکتونیکی حوزه ۶ پهنه خطر بر حسب مقیاس شتاب انتقال امواج در زمین تعیین گردید. مقابله پهنه‌بندی‌های مذکور با ساختار اسکان جمعیت

عمده مراتع در گرایش مثبت و وضعیت عالی تا خوب که حدود ۱۰ درصد پوشش گیاهی حوزه را در بر می‌گیرند در ارتفاعاتی قرار دارند که کمتر از ۵ درصد جمعیت با تراکم کم ساکن هستند و کمتر مورد بهره برداری و چرا واقع می‌شوند. اراضی مرتعی با گرایش ثابت تا منفی و وضعیت فقیر و بسیار فقیر با ۴۰ درصد سهم از کل مراتع حوزه جمعاً ۱۲/۷ درصد خانوارهای روستایی حوزه را در خود اسکان داده است. مقایسه اسکان در اراضی مرتعی با شرایط مثبت، در برابر اسکان در اراضی مرتعی با شرایط منفی بیانگر فشار بیشتر جمعیت و دام بر اراضی فقیرتر مرتعی است. دستیافتهای مطالعات پوشش گیاهی عمل تخریب و سیر قهقرایی پوشش گیاهی بویژه مراتع حوزه را به شرح زیر فهرست می‌نماید:

- **بهره برداری غیر اصولی:** به علت عدم کنترل شمار دام تناسبی میان جمعیت دامی حوزه با ظرفیت مراتع وجود ندارد، تاریخ ورود و خروج دام کنترل نمی‌شود، برنامه ویژه‌ای برای مرتع داری و شیوه‌های مناسب چرا وجود ندارد.

(Jehad Engineering Consultant Company, 1997h)

- **مالکیت مراتع:** علیرغم مالکیت دولت بر مراتع، گستره پهناور مراتع کشور و سرعت تخریب آن از یکسو و تقاضای عظیم برای سرمایه‌گذاری و مدیریت مراتع از سوی دیگر منجر به عدم توانایی دولت در حفظ و احیای مراتع شده است. سیاست واگذاری مراتع به مرتعداران ذیحق، طبق طرح فنی شاخص، امکان سرمایه‌گذاری موثر را فراهم می‌نماید.

- **شخم مراتع:** افزایش جمعیت و بالارفتن قیمت گندم و تشویق به کشت آن، همچنین عدم برخورد با متاجوزان به مراتع بخش بزرگی از اراضی دارای شیب نامناسب را در معرض شخم و کاشت محصولات دیم

محیط‌زیست

مطالعات زیست‌محیطی پنج نوع اکوسیستم عمومی در این حوزه تشخیص داده است که نقشه شماره (۱۴) و جدول ۷ مشخصات عمله آنها را منعکس می‌نمایند. اکوسیستم‌های طبیعی حوزه به علت بهره‌برداری بلند مدت بی‌رویه، از شرایط کلایمکس فاصله گرفته‌اند. سه ذخیره‌گاه منحصر بفرد این حوزه به عنوان نواحی حفاظت شده در برابر شکار، صید، قطع درخت، جاده کشی و خطوط نیرو، بهره‌برداری معادن، چرای بی‌رویه تحت کنترل و بهسازی محیطی قرار دارند. این سه با مجموع مساحت ۱۹۷ هزار هکتار، حدود ۴ درصد مساحت حوزه، شامل نواحی حفاظت شده بیجار و انگوران و پناهگاه وحش انگوران می‌باشند.

(Jehad Engineering Consultant Company, 1997j)

مبین احتمال آسیب پذیری ۴۰ درصد خانوارها در پهنه‌های بسیار شدید تا متوسط بر حسب زمان وقوع، مکان حضور جمعیت و مقاومت اینه در وضعیت وقوع زلزله می‌باشند (جدول ۶ نقشه شماره ۱۲). با توجه به سوابق زلزله در این حوزه، فن‌آوری عقب‌مانده و مصالح کم دوام ساختمانی در روستاهای حوزه، آسیب‌های ناشی از سوانح، چالش مهم دیگری را پیش روی مسولین توسعه می‌گذارد.^۴

همچنین مطالعه احتمالات وقوع زمین لغزش و تشخیص مکانهای مستعد در حوزه نیز هشدارهای اینمی مشخصی را نسبت به این خطر و در نتیجه اتخاذ سیاست‌های پیشگیری و مقابله را دیگته می‌نماید. نقشه شماره (۱۳) پهنه‌بندی خطر زمین لغزش را در طبقه‌بندی‌های از حساسیت بالا تا اراضی بسیار پایدار منعکس می‌نماید.^۵

جدول ۶- توزیع آبادی‌های حوزه در پهنه‌های خطر احتمالی زلزله

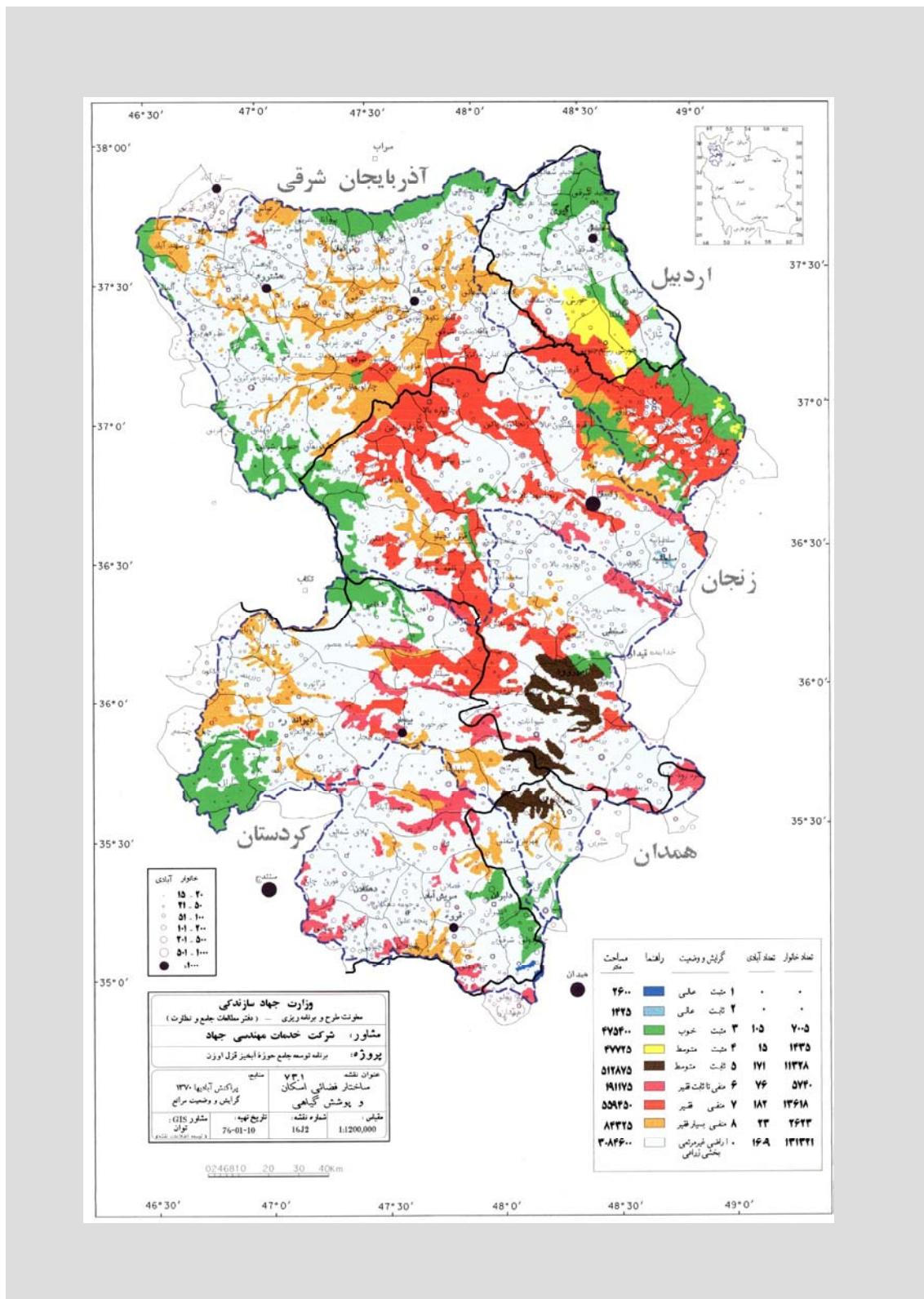
آبادی	پهنه خطر	بسیار شدید ٪۵۰ شباب ثقل	بیش از ۴۰ تا ۳۰ شباب ثقل	متوسط ٪۴۰ تا ۳۰ شباب ثقل	ذیر متوسط ٪۳۰ کمتر از شباب ثقل	کل حوزه
شمار آبادی		۱۳۵	۳۷۲	۴۴۰	۱۸۷۰	۲۸۱۷
شمار خانوار		۱۱۰۶۱	۳۱۷۴۲	۳۳۱۵۸	۱۱۲۴۲۹	۱۸۸۴۲۹

مأخذ: مطالعات زمین و زلزله شناسی پژوهه قزل‌اوزن ۱۳۷۸

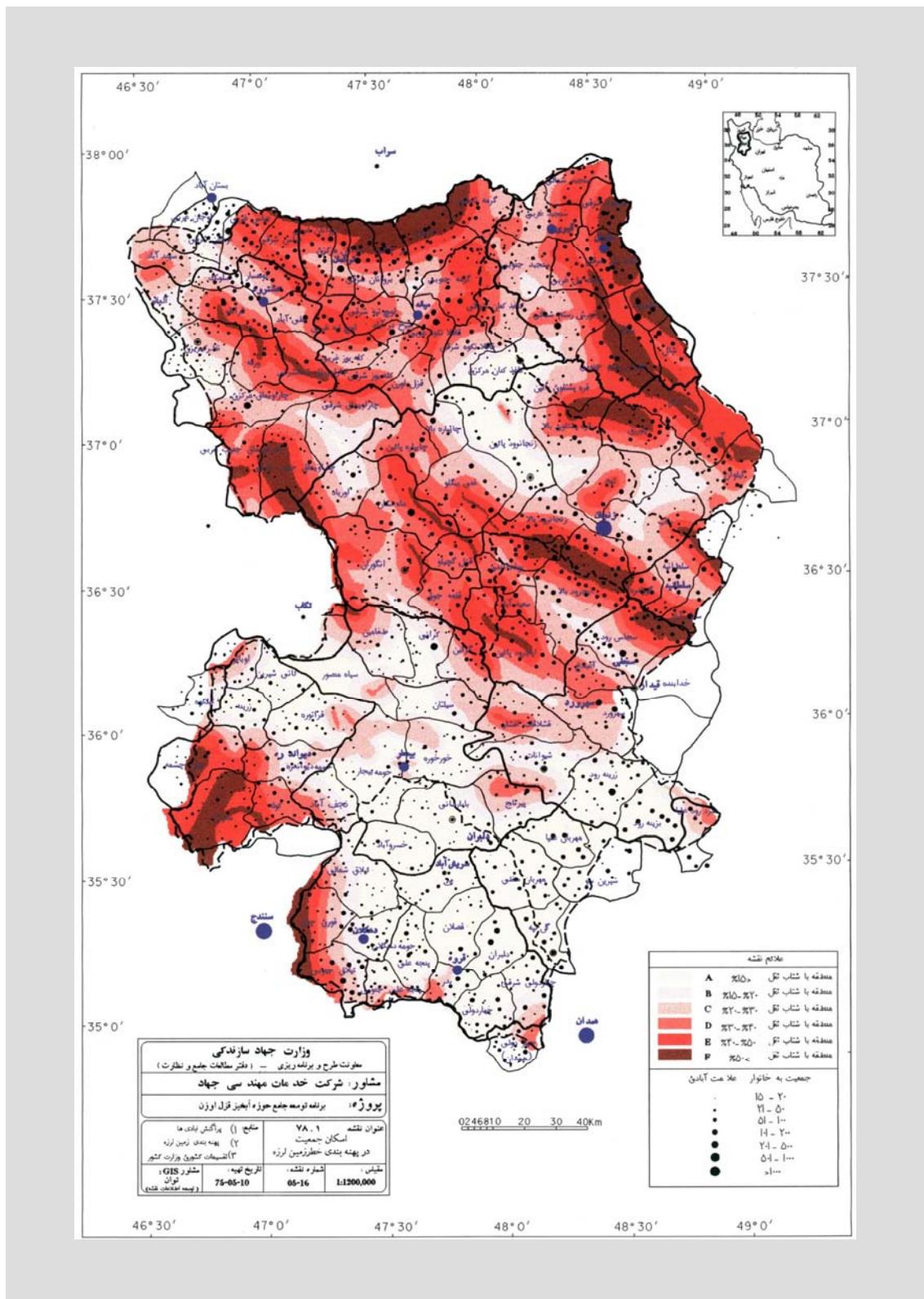
جدول ۷- مشخصات و مسایل زیست‌محیطی اکوسیستم‌های حوزه آبخیز قزل‌اوزن

اکوسیستم‌های حوزه	مساحت هزار هکتار	در صد از مساحت حوزه	مسایل زیست‌محیطی
اکوسیستم کشاورزی	۲۳۵۶	۴۷	استفاده بی‌رویه کودها و سموم / فرسایش خاک / شخم نامناسب
اکوسیستم مرتعی	۲۵۴۴	۵۱	عدم توازن بین جمعیت دام و ظرفیت مراتع / تغییر کاربری به دیم
اکوسیستم جنگلی	۵۳	-	قطع درخت، درختچه و بوته برای تامین سوت / تغییر کاربری به کشاورزی
اکوسیستم آبی (رودخانه‌ها، برکه و تالاب)	۱/۹	-	تخلیه پساب کشاورزی، فاضلاب شهری و صنعتی به رودخانه‌ها / شخم نامناسب و رسوبات
اکوسیستم شهری	۲/۸	-	پسماند جامد / فاضلاب شهری و صنعتی

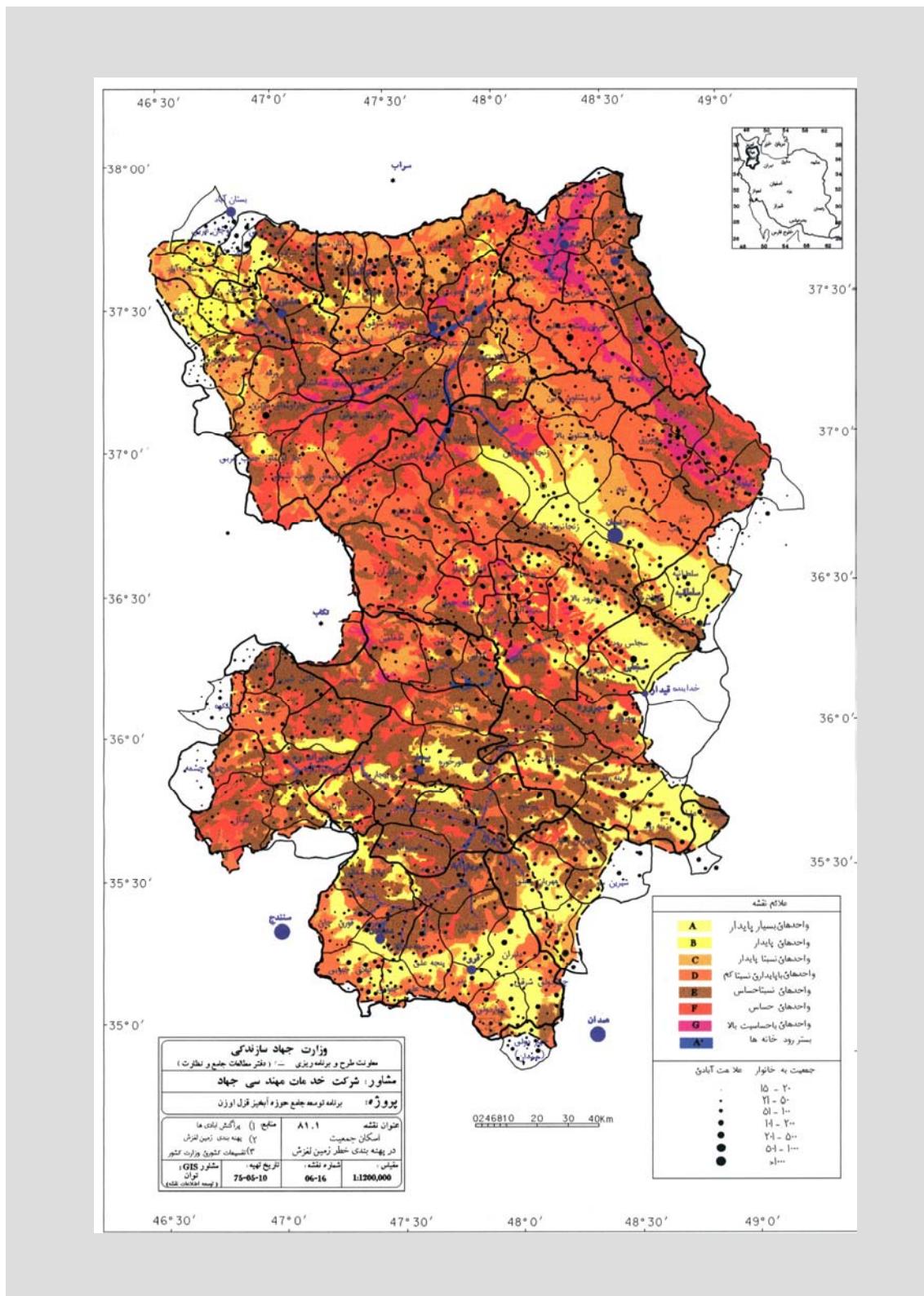
مأخذ: مطالعات بخش محیط‌زیست پژوهه قزل‌اوزن

شکل ۱۲- توزیع پوشش گیاهی بر حسب وضعیت، گرایش گونه‌ها و اسکان جمعیت در پهنه‌های رویشی

شکل ۱۳- پهنه‌بندی شدت خطر زلزله و توزیع آبادی‌های حوزه

شکل ۱۴ - پنهانی خطر زمین لغزش و توزیع آبادی‌های حوزه

در سال ۱۳۷۰ بیش از یک چهارم آبادی‌های حوزه خالی از سکنه بوده‌اند. این نکته شاخصی از سیر قهقرای منابع طبیعی، ضروری برای تامین معاش، طی دهه‌های گذشته است. تهیه نقشه توپولوژی رشد جمعیت (نقشه شماره ۱۵) و تطابق آن با پهنه‌هایی از حوزه که فرسایش خاک، گرایش منفی مراتع و شرایط نامساعد اقلیم و آب هم مکان بوده‌اند، گواه بر علل مهاجرت‌های گستره روستاییان از آبادی‌های اجدادی شان است. از سویی دیگر روش‌های تولید سنتی کشاورزی و دامداری خود علی‌بر تخریب منابع و گواه روشنی بر مناسبات دو سویه جوامع و اکوسیستم پشتیبان حیات اقتصادی است.

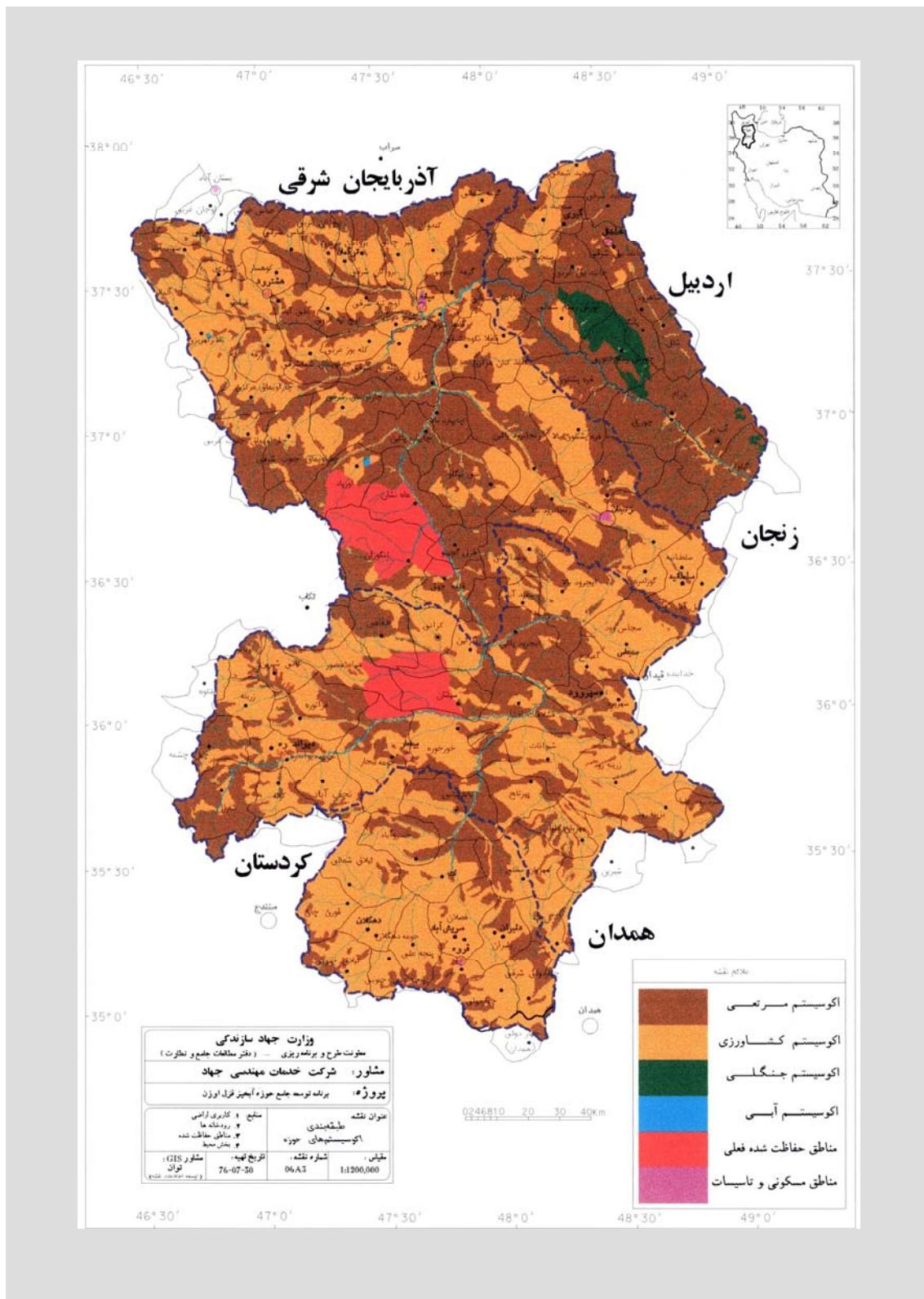
(Jehad Engineering Consultant Company, 1997i)

همنهاد و نتایج

علیرغم تشخیص حوزه آبخیز اوزن به عنوان یکی از محروم‌ترین مناطق کشور، مطالعات منطقه‌ای در بخش‌های ۱۹ گانه توانهای بالقوه بسیاری را نشان داد که در صورت بهره برداری عقلایی می‌تواند زمینه توسعه و رفع محرومیت را به شکل پایداری فراهم نمایند. از سویی دیگر فقدان برنامه توسعه و رها شدن اقتصاد حوزه به دست نیروهای بازار فرصت‌های منحصر بفرد محرومیت‌زدایی و توسعه حوزه را نادیده گرفته و از دست داده. فشرده‌ای از نقاط قوت و ضعف توسعه حوزه در جدول (۸) تدوین شده‌اند.

جدول ۸- فشرده نقاط قوت و ضعف توسعه حوزه آبخیز قزل‌اوزن با رویکرد محیطی

نقاط ضعف	نقاط قوت
بهره‌برداری خارج از قابلیت اراضی (۸۲۸ هزار هکتار اراضی دیم در شیب بیش از ۵ درصد)	توان اصلاح و احیای حدود ۲/۷ میلیون هکتار مرتع (۶۵ درصد پهنه حوزه)
وجود دو برابر دام به نسبت توان تعییف مراتع چرای زوردرس و طولانی مدت مراتع	وجود ۱/۶ میلیون هکتار دشت حاصل خیز (۳۳ درصد پهنه حوزه)
گسترش سازندهای حساس به فرسایش در ۵۲ درصد پهنه حوزه	تولید ۲/۳ میلیارد متر مکعب آب مازاد بر مصرف فعلی حوزه
گسترش مناطق فعال فرسایشی به ۳۷ در پهنه حوزه افت آب‌های زیر زمینی در آبخانه‌ها	اختلاف ارتفاع زیاد در مسیر رودخانه‌ها و امکان بهره برداری برآبی
فقدان ساختگاه‌های متعدد برای احداث سدهای مخزنی عمق زیاد رودخانه‌ها نسبت به دشت‌ها	مناطق مناسب تغذیه مصنوعی سفره‌ها
عدم بکارگیری روش‌های مناسب آبیاری (کارآبی٪ ۳۰)	وجود تشکیلات کارستیک
وجود محدودیت‌های عمق و بافت خاک، شیب اراضی و محدودیت بارندگی	امکان پرورش آبزیان در برخی از رودخانه‌ها
	امکان راه اندازی ورزش قایقرانی در آب‌های سریع
	وجود فضاهای طبیعی با ارزش‌های فرهنگی و گردشگری
	وجود اراضی قابل توسعه با استفاده از پمپاژ از رودخانه‌ها
	وجود نهادهای تحقیقات آب و خاک در حوزه

شکل ۱۵- اکو سیستم‌های و مناطق حفاظت شده حوزه

محصولات مفید برای استفاده دانشجویان، اساتید و کارشناسان محیطی و برنامه ریزی منطقه ای تولید ۷۸ نقشه موضوعی در عرصه های منابع محیطی، اقتصادی و اجتماعی است. نقشه های مذکور با درخواست از مولف در اختیار خواننده قرار میگیرد. (Jehad Engineering Consultant Company 1997b) ۵- برای مطالعه سایر بخش‌های پروژه رجوع شود به ۱۹ جلد گزارش پروژه " برنامه ریزی توسعه جامع جوزه آبخیز قزل اوزن " وزارت جهاد سازندگی - شرکت خدمات مهندسی جهاد ۷۶- ۱۳۷۸ ۶- هر یک از بخش‌های مطالعاتی پروژه حاوی روش شناسی مختص به خود مندرج در گزارشات ۱۹ گانه میباشد.

۷- آمار سر شماری مرکز آمار در سال ۱۳۷۰ ۸- به عنوان نمونه: شاخص تراکم جمعیت بر حسب نفر بر کیلومتر مربع در سطح حوزه حدود نیمی از این شاخص در سطح پنج استان در بر گیرنده حوزه است. شاخص تراکم واحد روستا بر حسب سرانه متوسط فضای هر روستا ۱۸ کیلو متر مربع میباشد، یا فواصل بین روستاهای مسکون حوزه بین حد اقل ۲/۳ الی ۴/۷ کیلومتر است، علاوه بر راههای اسفالت اصلی و فرعی ، شوسه روستایی و خاکی فرعی، به ازای هر ۱۰۰ کیلومتر مربع ۲۸ کیلومتر جاده خاکی روستایی در سطح حوزه وجود دارد. یکی از پر هزینه ترین زیر ساختها، مرمت و نگهداری بیش از ۱۳۰۰۰ کیلومتر راه خاکی روستایی در اقلیم سرد و کوهستانی حوزه است.

۹- سازندگان آبده رتبه خوب ، متوسط، ضعیف و ضعیف / آلاینده به ترتیب ۳/۷ ، ۷ ، ۳۱/۵ و ۳۱/۵ در صد اراضی حوزه را شامل میشوند.

پانوشت ها

- ۱- در ارزیابی محرومیت مناطق کشور شاخصهای متعددی در طبقه بندیهای اجتماعی، اقتصادی، منابع و محیطی بکار گرفته شد. اهم این شاخصها عبارت بودند از: سطح سواد، امکانات بهداشتی و آموزشی، خدمات دولتی به ویژه در تولید کشاورزی، هزینه و درآمد خانوار
- ۲- مولف مقاله مدیریت پروژه، مسؤولیت تلفیق برنامه های بخشی- منطقه ای و بخش تخصصی مطالعات و برنامه ریزی توسعه ساختار فضایی را در این پروژه بر عهده داشته . تیمی مرکب از پانزده استاد دانشگاه و کارشناس خبره کشور در شاخه های علوم طبیعی، اقتصاد، انسانی، علوم کامپیوتر و برنامه ریزی شهری و منطقه ای پروژه را به انجام رسانده اند.
- ۳- در جدول (۱) بخش‌هایی که با علامت ستاره مشخص شده اند در حیطه وظایف و اختیارات وزارت جهاد سازندگی بوده اند.
- ۴- نظام اطلاعاتی پشتیبان برنامه ریزی فضایی یا (Spatial Planning Support System) به عنوان پلی میان داده های ورودی و سtanده های تصمیم گیری در محیط تحلیلی نظام اطلاعات جغرافیایی (GIS) طراحی گردید و برای اولین تجربه در برنامه ریزی منطقه ای کشور از تمامی امکانات این محیط در مدل سازیهای محیطی بهره گرفته شد. برای احتراز از تطویل مقاله از تشریح جزئیات این نظام خود داری میشود. جهت آگاهی عمیق تر، خواننده به مطالعه مقاله " کاربرد نظام اطلاعات جغرافیایی در برنامه ریزی توسعه جامع حوزه آبخیز قزل اوزن " که در کنفرانس بین المللی GIS سازمان نقشه برداری کشوری ۱۳۷۴ ارایه گردید دعوت میشود. از

- شده واقع شد و خسارات جانی برابر ۹۶۵ قربانی و ۲۶۰۰ مجروح و خسارات مالی سنگینی بیار آورد.
برای مطالعه فهرست کامل آبادی های در معرض خطر زلزله رجوع نمایید به گزارش " مطالعات و برنامه ریزی توسعه جامع حوزه آبخیز قزل اوزن " گامهای دوم و سوم از مرحله اول - ساختمان اسکان - شرکت خدمات مهندسی جهاد - تیر ماه ۱۳۷۶
- ۱۵- حدود ۷۵ آبادی با مجموع ۵۷۰۰ خانوار در معرض خطر زمین لغزش در اراضی با حساسیت بالا نسبت به زمین لغزش ساکن هستند. برای مطالعه فهرست کامل آبادی های در معرض خطر زمین لغزش رجوع نمایید به گزارش " مطالعات و برنامه ریزی توسعه جامع حوزه آبخیز قزل اوزن " گامهای دوم و سوم از مرحله اول - ساختمان شرکت خدمات مهندسی جهاد - تیر ماه ۱۳۷۶

منابع

- FAO (1976). A framework for land evaluation. *Soil bulletin*, 32.
- FAO (1984). Guideline of land evaluation for dry farming. *Soil bulletin*, 52.
- FAO (1985). Guideline of land evaluation for irrigation agriculture. *Soil bulletin*, 55.
- FAO (1986). Guideline of land evaluation for extensive grazing. *Soil bulletin*, 58.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 a). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Spatial Structure of Settlements, Steps 2nd and 3rd of first stage*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.

- ۱۰- ضریب همبستگی شمار آبادی ها و فاصله با رودخانه ها طیفی از ۰/۶۴ - ۰/۷۶ = ۲ را نشان داد. این به معنی کاهش شمار آبادی به موازات افزایش فاصله از آبهای سطحی است. ضریب همبستگی بزرگتر مربوط به فواصل کمتر و ضریب همبستگی کمتر مربوط به فواصل بیشتر است. در این تحلیل شمار ۲۱۸۱ آبادی با جمعیت ۱۵ خانوار بیالا در برابر تمامی شاخه های اصلی و فرعی رودخانه های حوزه مورد بررسی قرار گرفتند.
- ۱۱- در صد شمار آبادی های بسیار کوچک و کوچک (۱۰ الی ۱۹ خانوار) از کل آبادی های حوزه طی سالهای ۱۳۷۰ - ۱۳۷۶ از ۳۳/۶ به ۴۴/۶۶ رسید.
- ۱۲- آمار جمعیت متعلق به سال ۱۳۷۰ میباشد. با فرض بر اینکه موازن نرخ مهاجرت روستایی از یکسو و نرخ رشد طبیعی بالا در جامعه روستایی کشور موازن ای ۱۲۸۵-۱۳۷۰ بدست بددهد، جمعیت روستایی حوزه در ۱۳۸۵ حدود ۱/۳۵ میلیون نفر تخمین زده میشود.
- ۱۳- مرکز تحقیقات اپیدمی شناسی سوانح (CERD) وابسته به سازمان ملل خسارات زلزله ۱۳۶۹ رودبار را شامل ۴۰ هزار کشته، ۱۰۵ هزار زخمی، ۵۰۰ هزار نفر خسارت دیده اجتماعی و اقتصادی و ۸ میلیارد دلار خسارت اقتصادی برآورد نموده است.
- ۱۴- لازم به یادآوری است که در سال ۱۳۷۵ پس از دستیافتن به اطلاعات پنهان بندی خطر زلزله حوزه، فهرست ۱۳۵ آبادی در معرض خطر زلزله باشدت بالای ۵۰ درصد شتاب ثقل و ۳۷۲ آبادی در معرض خطر زلزله باشدت ۴۰ ال ۵۰ درصد شتاب ثقل به جهاد سازندگی استانهای در معرض خطر اعلام گردید. متاسفانه در دهم اسفند سال ۱۳۷۶ زلزله ۵/۵ ریشتری اردبیل در بخشی از همان مناطق اعلام

- Jehad Engineering Consultant Company (1997g). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Geology Report*. Tehran, Ministry of Construction Crusade
- Jehad Engineering Consultant Company (1998). *Comprehensive Studies and planning of Ghezel-Ozan Watershed: Summary Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Mahdavi, M. (1992). *Applied Hydrology*. Tehran: Tehran University Publications.
- Ministry of Power (1990). *National Comprehensive Water Plan: Surface and Ground Water Resources of Sefidrood, Mordab, and Talesh Watersheds*. Tehran: Ministry of Power.
- Ministry of Power (1993). *Telvar River Watershed Soil and Water Utilization Project, 3 volumes*. Tehran: Ministry of Power.
- Nashtak Consulting Engineers (1994). *Land Resources and Soil capability Studies*. Tehran: Nashtak Consulting Engineers.
- Randkivi, A.J. (1979). *Hydrology*. Publish place. Pergamum Press
- Soil Institute of Iran (1970). *Manual of multipurpose land classification, Publication No. 212*. Tehran: Soil Institute of Iran.
- SUGREA Consulting Engineers (1372). *Sefidrood Watershed Hydrology, Soil Conservation and Watershed Management Report*. Tehran: SUGREA
- Water and Soil Institute (1979). *Land capability studies of Zanjan- Abhar, Publication No. 595*. Tehran: Water and Soil Institute.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 b). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Technical Report on Geographic Information System of the Project*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 c). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Climatology Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 d). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Soil and Erosion Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 e). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Water Resources report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 h). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Animal Husbandry Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 i). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Agriculture Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997 j). *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Environment Report*. Tehran: Ministry of Construction Crusade.
- Jehad Engineering Consultant Company (1997f) *Comprehensive Studies and Planning of Ghezel-Ozan Watershed: Flora Report*, Tehran, Ministry of Construction Crusade

نکته دوم آنکه پروژه های برنامه ریزی منطقه ای از جنس تحقیقات نیستند. بلکه برای فراهم شدن آگاهی از وضعیت موجود ابزار تحلیل شناخته شده موجود بکار گرفته میشوند و زیربنای ارزشی و فنی مناسب را برای تدوین برنامه آماده مینمایند. لذا از هیچیک از این دست پروژه ها انتظار تولید دانش نو نمیرود. بدین جهت روش مطالعه واژگان مناسبتری از روش تحقیق است. خواننده دعوت میشود برای آگاهی از روشهای مطالعه در ۱۸ بخش پروژه به گزارشات پژوهه مراجعه نمایند. در باب روش شناسی، موردي که جهت انعکاس ضروری تشخیص داده شد نمودار جدول شماره (۱) است. این جدول در محیط پردازش اطلاعات جغرافیایی، قلمروهای مطالعات، مراحل و حالات مطالعه و تجویز را در پیوند یکپارچه عناصر کثیر موضوعی نشان میدهد.

شرح تفصیلی نظام اطلاعاتی پشتیبان برنامه ریزی فضایی مشتمل بر دو جلد گزارش است که در کتابنامه ارجاع داده شده اند. علاوه بر نکات فوق تشریح برنامه توسعه حوزه آبخیز قزل اوزن، جزو اهداف این مقاله نبوده که خود مقالات مجزایی را طلب نماید.

یادآوری نکته مهم دیگر ضروری است. ضمن پذیرش بهنگام نبودن اطلاعات متغیرهای اجتماعی و اقتصادی، رابطه میان منابع طبیعی حوزه (که طی دهه گذشته به علت فقدان برنامه توسعه منطقه ای سیر قهقرایی تاریخی خود را ادامه داده است) با افزایش جمعیت روستایی، تاثیری در اعتبار مطالعات سالهای دهه ۷۰ ندارد و چه بسا که امروز دستیافته های پژوهه به لحاظ دغدغه های توسعه مناطق محروم باید معter تر از گذشته تلقی گردد.

Water and Soil Institute (1982). *Land capability studies of Avaj-Kabodarahang- Ghorveh, Publication No. 618*. Tehran: Water and Soil Institute.

Water and Soil Institute (1984). *Land capability studies of Maragheh-Mianeh, Publication No. 659*. Tehran: Water and Soil Institute.

Water and Soil Institute (1986). *Land capability studies of Bijar- Sanandaj- Marivan, Publication No. 561*. Tehran: Water and Soil Institute

پیوست ۱- شرحی در مورد اهداف ، مفاهیم و روش شناسی

ابتدا باید توضیح داده شود به علت جامع نگری در پژوهه برنامه ریزی حوزه آبخیز قزل اوزن رویکرد محیطی یکی از جند نگرش به مساله محرومیت بوده است و هدف این مقاله تنها تشریح نگرش محیطی در این پژوهه و روشهای بکار گرفته شده در آن بوده است. مولف ضروری میداند تفاوت میان نگرش محیطی (Environmental Approach) با رویکرد اکولوژیک (Ecological Approach) را بیان نماید. در نگرش اول که راهنمای مطالعات حوزه آبخیز قزل اوزن بوده، مناسبات توسعه یافته ساختار فضایی اسکان حوزه در برابر یکایک منابع اتمسفر، هیدروسfer، لیتوسفر و بیوسfer قرارداده شده و همبستگی میان محرومیت جامعه با وضعیت منابع مذکور تشخیص داده شده. برای مثال خواننده محترم هم مکانی فرسایش خاک را با روند مهاجرت ها از حوزه در نقشه شماره ۱۵ به روشنی مشاهده نماید. در رویکرد دوم که کاربرد آن هدف و دامنه کار پژوهه قرارداده نشده، بر محور فرایندهای طبیعی، مبادلات ماد و انرژی و شبکه غذایی میان گونه های زیستی، شامل جوامع انسانی، و رابط آنها با محیط‌شان میگردد. رویکرد دوم به مراتب پیچیده تر از اولی و مستلزم تحقیقات پژوهی نه و تولید داده های اکولوژیک بسیار متنوع و حجمی است.